

Šestá pečeť

Jeffersonville, Indiana, USA
23. březen, 1963

1 Skloňme na chvíli své hlavy. Pane, znovu jsme shromážděni k této bohoslužbě. A myslíme na ty dávné dny, kdy všichni přicházeli do Sílo pro požehnání od Hospodina; a nyní dnes večer jsme se shromáždili ke slyšení Tvého Slova.

A tak, když studujeme určitou část Písma, kde Beránek byl tím jediným, který mohl otevřít ty pečetě a uvolnit je, a modlíme se, když bereme v úvahu tuto velikou šestou pečeť, prosíme, nebeský Otče, aby ji Beránek pro nás dnes večer otevřel, abychom... Jsme zde kvůli tomu, abychom tomu porozuměli, a nikdo na zemi ani v nebi to není schopen udělat. Pouze Beránek byl shledán schopným.

Nechť tedy ten jedině schopný přijde tohoto večera a otevře pro nás tuto pečeť, abychom mohli nahlédnout za oponu času. To nám pomůže věřit, Otče, v tom velkém temném hříšném dni, ve kterém žijeme — to nám pomůže a dá nám odvahu. Věříme teď, že jsme našli milost ve Tvých očích. Odevzdáváme se Ti spolu s tímto Slovem ve jménu Ježíše Krista. Amen.

2 Dobrý večer, přátelé. Je to výsada, že mohu být v tento večer zde, znovu ve službě Pána. Přišel jsem trochu pozdě. Šel jsem k jisté naléhavé potřebě, k umírajícímu člověkov, členu této církve. Jeho matka sem chodí. A bylo mi sděleno, že ten chlapec právě umírá. A tak jsem šel a uviděl jsem pouhý stín člověka ležícího na posteli, umírajícího — muže asi v mém věku. A během okamžiku jsem byl svědkem, jak ten muž vstal a chválil Pána.

A tak, Bože... jsme-li ochotní vyznat své hříchy a dělat to, co je správné a prosit o odpuštění, vzývat Je; Bůh je ochoten a čeká, aby nám to dal.

A teď, vím, že tu je horko. Ne, domnívám se, že topení je úplně vypnuto. A jsme... Včera večer nebo dnes jsem zpozoroval... Je to sedmý den v pokojíku bez světla (kromě elektrického světla, víte), kde studuji a modlím se k Bohu, aby otevřel tyto pečetě.

3 A včera večer mnozí z této skupiny napsali své otázky, víceméně... Ti další, ale těch nebylo tolik, oni si přáli, aby se v každém případě konala uzdravovací bohoslužba — přáli si, abych zde zůstal ještě jeden den a v pondělí konal uzdravovací bohoslužbu. A tak... po pravdě řečeno mohl bych to udělat, kdyby to lidé chtěli, kdyby to uspořádali. Můžete si to promyslet a dejte mi vědět, ale... ale jen v případě, že si přejete, abych se modlil, protože celý tento čas jsem vyhradil pouze pro tyto pečetě a zcela jsem se na ně soustředil. A tak si to můžete promyslet a pomodlit se za to, a pak mi dejte vědět.

4 A já, bude-li vůle Páně, mohu... Příští termín mám v Albuquerque v Novém Mexiku a do této doby mi zbývá ještě několik dnů. Musím se však zastavit doma, kde mám jisté povinnosti, musím připravit další shromáždění v Arizoně. A potom, bude-li to vůle Páně, modlete se za to a já taky, abychom se o tom mohli brzy dozvědět více.

Právě jsem zjistil... Vidíte, sotva začneme mluvit o nemocích a už to tu máme, vidíte. Ta paní, která sedí tam, jestliže ji nebude pomoheno, pak už má zde na zemi sečtené dny. Tak tedy, modlíme se, aby Bůh... Kvůli tomu jsme přece zde. A tak vidíte, Duch Svatý ví prostě všechno. Ale tento čas jsem se snažil věnovat pouze těmto pečetím, protože jsme ho tomuto účelu zasvětili, vidíte. Ale jestliže je zde...

5 Každopádně, kolik je zde nemocných, kteří přišli, abych se za ně pomodlil? Ukažte své ruce — všude kolem dokola. Ó, aj! Dobrá, kolik z vás se domnívá, že by bylo žádoucí, vůlí Páně, abychom tady zůstali a měli... v pondělí večer a jen se modlili za nemocné? Měli uzdravovací bohoslužbu v pondělí večer? Chtěli byste to tak? Je to možné? V pořádku, bude-li vůle Páně, tak to tedy uděláme. Budeme mít modlitební bohoslužbu za nemocné v úterý... neděli večer... nebo pondělí večer, budeme se modlit za nemocné.

Nuže. Doufám, že to nenaruší setkání s tou skupinou, se kterou se mám sejít po návratu do Arizony, bratře Normane? Je zde někde přítomen? Nenaruší to tvůj program, bratře Normane, nebo něco? Bratře Frede a vy ostatní, je to v pořádku? Dobrá. V pořádku, tedy, bude-li vůle Páně, v pondělí večer se modlíme za nemocné. Budeme na to rezervovat všehovšudy jenom jeden večer, pouze modlitbě za nemocné. Nuže, další pečeť už nebude. Pán otevře tyto pečetě a pak v pondělí večer se budeme modlit za nemocné.

6 Nuže... Ó, mám velikou a nesmírnou radost sloužit Pánu za těchto... Měli jste z toho radost? Nuže, my jsme... hovoříme o páté nebo spíše o šesté pečetě a to je od 12. verše v 6. kapitole do 17. verše. Je to jedna z dlouhých pečetí a děje se zde celá řada věcí.

7 A nyní si krátce zopakujeme minulý večer; pokaždé se krátce vracíme k tomu, co bylo předtím. A říkám, chci rovněž něco říct. V této krabici jsem našel čtyři nebo pět pro mě velice důležitých věcí. Bylo mi řečeno, že... Chci se rovněž omluvit (jsou zapnuté pásky?), chci se omluvit svým bratřím kazatelům zde a všem ostatním.

Řekli, že jednou večer, když jsem mluvil o Eliáš, o hodině, kdy byli... on si myslel, že byl sám, který

měl jít do vytržení, nebo jediným, který měl být spasen; a já jsem řekl sedm set místo sedm tisíc. Souhlasí to? Opravdu, je mi to líto, přátelé. Víím, že to není správně. Prostě jsem to tak řekl, ačkoliv jsem věděl, že jich bylo sedm tisíc. Prostě neřekl jsem to správně. Děkuji vám.

A to znamená...

8 jsem rád, že sledujete, co říkám, protože to je sedm tisíc. Dostal jsem ohledně toho dvě nebo tři poznámky. Bylo v nich řečeno: „Bratře Branhame, domnívám se, že ses zmýlil.“ Bylo v nich řečeno: „Nebylo tam sedm tisíc místo sedmi set?“

A pomyslel jsem si: „Snad jsem neřekl sedm set.“ A ihned Billy... a okamžitě jsem vzal do ruky další poznámku a bylo v ní řečeno: „Bratře Branhame, myslím si, že jsi řekl sedm set.“

A jedna osoba řekla: „Bratře Branhame, bylo to duchovní vidění, že jich bude pouze...? Jistý předobraz a ty je dáváš do souvislosti se sedmi...?“ Když o tom uvažuji, uvádí to lidi do rozpaků [Poznámka 11: dosl. - staví na ostří nože], a mají k tomu důvod. To i mě uvádí do rozpaků.

Dnes, když byla tato pečeť zjevena, stalo se něco takového, že jsem musel jít na dvůr a na chvíli chodit po dvorku. Je to tak. Vzalo mi to téměř docela dech, vidíte. To napětí, ó, aj! A ještě něco, vy se zcela spoléháte na to, co říkám a Bůh mě bude popotahovat k odpovědnosti za to, co jsem řekl, vidíte. A tak si musím být v těchto věcech docela jist, vidíte, v těchto věcech, protože ten čas, ve kterém žijeme je prostě ohromný.

9 Uvažoval jsem o uzdravovací bohoslužbě v pondělí večer. Nebude ti to na překážku, bratře Neville? Vzácný bratr Neville. Říkám vám, on je jedinečný. Myslím si, že už byl ztracen patent na takové lidi. Říkám vám, on mi byl opravdu kamarádem a přítelem.

Modlitebna... je nově přestavěna a má místnosti pro nedělní školu a všechno je už řádně připraveno. A ti z vás, kteří bydlíte na místě, v Jeffersonville, pokud chcete chodit do shromáždění, máte zde hezké místo, místo na které můžete přicházet. Místnosti pro nedělní školu a znamenité učitelé a bratr Neville je zde pro třídu dospělých a je opravdovým pastorem. Já nemluvím o kytici pro něj, ale raději bych mu dal malou růži teď, než někdy po smrti celý věnec. A bratr Neville, já jsem ho znal už jako chlapce, a on se od té doby nezměnil. On nadále zůstává, jako byl vždycky Ormanem Nevillem.

10 Vzpomínám si na návštěvu... byl natolik upřímný, že mě pozval za kazatelnu, když byl ještě metodistickým kazatelem tam dole ve městě. A tam v Clarksville jsme měli pěkné obecenství. Myslím, že se to jmenuje Howardův Park... Metodistická církev na Harrisonově ulici. Myslím si, že tam tě musel najít, tam dole, sestro Nevillová. Tam dole, protože ty jsi byla metodistkou.

Když jsem se vrátil sem do sboru, řekl jsem: „To je jeden z nejhodnějších lidí a jednoho dne ho jistě pokřtím ve jméno Ježíše Krista.“ Tak se stalo. On je zde. A nyní je mým kamarádem, stojí po mém boku a je ctihodným a úctyhodným mužem. Vždy stojí po mém boku jako... tak těsně, jak je to jen možné. Cokoliv bych jenom řekl, je hned po ruce a podpoří to. Ačkoliv tehdy na počátku, když sem přišel... On tehdy nerozuměl poselství, ale věřil mu a stál za ním. Tomu se říká úcta. Tomu se říká respekt. Bratr jako je tento, nemohu ho dostatečně docenit. A teď mu Pán požehnal.

11 V pořádku, teď si krátce zopakujeme minulý večer a zlomení páté pečeti. Nechceme se dnes večer vracet na samotný začátek, jen tolik, abychom se dostali k této páté pečeť.

Nuže, shledáváme, že tam jel antikrist a postupně se ovinul třemi mocemi a to vše přešlo v jednu moc, když jel na bledém koni, smrti, do bezedné propasti na zahynutí, odkud přišel. A pak jsme zjistili, že když... Písmo říká, že když se nepřítel přivalí jako řeka, duch Hospodinův jej zažene pryč [Poznámka 12: angl. - vztyčí proti němu prapor.].

A včera večer jsme to viděli dokonale potvrzené ve Slovu, protože tam byly čtyři živé bytosti, které odpovídaly těm čtyřem jezdcům, kteří vyjeli. A pokaždé jel na jiném koni; bílém koni a pak na rudém koni a černém koni a pak na bledém koni. A sledovali jsme tyto čtyři barvy, čím byly a kde byly, a co dělaly, a pak jsme to převedli rovnou do těch církevních věků, a bylo to přesně tak, prostě dokonale.

A proto, vidíte, když se dá Slovo Boží dohromady, pak to je známkou správnosti, vidíte. Věřím, že všechno, co se „připojí“ k Božímu Slovu, je vždycky „amen“!

12 Pouze jako jistá osoba, která řekla, že měla vidění a řekla, že to bylo... Ó, oni vědí, že to pochází od Boha, protože to přišlo s velkou mocí. Dobrá, vidění může být v pořádku, ale jestli nesouhlasí se Slovem, je v rozporu se Slovem, pak to není v pořádku, vidíte.

Nuže, Mormoni, někdo z nich zde může být přítomen, bratr nebo sestra, možná někdo z nich si může pořídit tuto pásku a já nechci říct, že... Jsou to jedni z nejlepších lidí, které můžete potkat, Mormoni, znamenití lidé. Jejich prorok, Josef Smith, byl zabit Metodisty v Illinois, na jejich cestě. Ale jinak; on byl vynikající muž... A vidění — vůbec nepochybuji o tom, že měl vidění. Věřím, že byl upřímným člověkem.

Ale vidění, které měl, bylo proti Písmu. A proto oni museli udělat mormonskou bibli, aby to obhájili. Pro mě platí toto. Z toho důvodu... To je Slovo, nic jiného.

13 Jednou sem přijel jistý kazatel ze zahraničí a viděl jsem ho s... viděl jsem ho, jak jede autem s... což nebylo... s jistou dámou. A přišli do shromáždění. A dozvěděl jsem se, že jeli dva nebo tři dny (jen on s ní, do toho shromáždění), aby se dostali spolu do shromáždění a ta žena byla tři krát nebo čtyři krát vdaná. A ten kazatel přišel do vestibulu v hotelu, kde jsem byl ubytován, přispěchal a podal mi ruku a já jemu; vstal jsem a promluvil si s ním.

Zeptal jsem se ho, řekl jsem: „Jestli máš čas, rád bych si s tebou krátce ve svém pokoji promluvil.“

On řekl: „Jistě, bratře Branhame.“

Vzal jsem ho tedy do pokoje a řekl jsem tomu kazateli, řekl jsem mu: „Velebný pane, jsi příchozím v této zemi,“ řekl jsem, „ale tato dáma nemá zrovna dobrou pověst.“ Řekl jsem: „Přijel jsi zdaleka, z toho a toho místa sem... na to a to místo.“

On řekl: „Ano, pane.“

A já jsem mu řekl: „Nebojíš se, že ti to může trochu... Nepochybuji o tobě, ale nemyslíš, že by to mohlo uškodit tvé pověsti, jako kazateli? Nemyslíš, že bychom se měli snažit být trochu lepším příkladem?“

A on řekl: „Ó, tato dáma je svatá.“

Řekl jsem: „Nepochybuji o tom,“ ale, řekl jsem, „ale bratře, ne každý, kdo se na ni podívá, je svatý. Oni se dívají na to, co ty děláš.“ A řekl jsem: „Domnívám se, že bys měl být opatrnější. Mluvím ti to jako bratr, bratru.“ A on řekl... Řekl jsem: „Tato dáma byla už čtyři krát nebo pět krát vdaná.“

On řekl: „Ano, vím o tom.“

Řekl jsem: „Ty to neučíš doma ve svém sboru, bratře, že ne?“

Řekl: „Ne. Ale víš co, měl jsem o tom vidění, bratře Branhame.“

Řekl jsem: „Dobře, to je hezké.“ Řekl jsem...

On řekl: „Nevadí ti? Myslím, že bych tě mohl v učení o této věci trochu poopravit.“

Řekl jsem: „V pořádku. Rád bych se to dozvěděl, pane.“

On řekl: „Dobrá,“ řekl, „víš, v tom vidění,“ řekl, „spal jsem.“

A já jsem řekl: „Jonáš“ (Věděl jsem, že to byl pouze sen.)

14 On řekl: „Moje manželka,“ řekl, „žila s jiným mužem,“ řekl, „ona mě podváděla.“ A řekl: „Pak za mnou přišla a řekla mi: ‚Ó, miláčku, odpusť mi. Odpusť mi.‘ Řekla: ‚Je mi líto, že jsem to udělala. Teď ti už budu věrná.‘“ Řekl: „Samozřejmě, já jsem ji tolik miloval, že jsem ji to jednoduše odpustil a řekl jsem: ‚V pořádku.‘“ Řekl: „Víš, co bylo pak? Pak jsem dostal výklad toho vidění.“ Řekl: „To byla tato žena.“ Řekl: „Jistě. Byla už tolikrát vdaná atd.,“ a řekl, „ale může se vdát, protože Pán ji tolik miloval, že se může vdát, kolikrát si bude přát.“

Řekl jsem: „Tvoje vidění je roztomilé, ale je daleko od vyšlapané cesty.“ Řekl jsem: „To je špatné, vidíš. Neměl bys to dělat.“

15 A tak to je... Vidíte, ale když vidíte, jak Písmo zapadá do Písma, tvoří to jeden celek, když to přichází dohromady... Písma, jestliže jedno končí tady a druhé přichází a zapadá do toho a vymaluje celý ten obraz. Jako když luštím křížovku. Vyhledáme kus, který se do toho bude hodit; nic jiného tam nemůže být. Pak můžete mít ten správný obraz. A to může udělat jenom jeden — ten Beránek. A tak my k Němu vzhlížíme.

Ale vidíme, že tyto... ten jezdec... To byl jeden jezdec, který jel na těch koních. Sledovali jsme ho a viděli jsme, co dělal a tak dále a ve věcích církve jsme našli přesně to, co on dělal.

16 Když vyjel na jistém zvířeti a konal jisté věci, viděli jsme, že tam byl poslán někdo, aby se postavil proti tomu, co udělal. Pro první věk byl někdo poslán, lev. To bylo Slovo, samozřejmě — Kristus. Ten další byl vůl, v době temných věků, když se církev organizovala a přijala dogmata místo Slova.

A jistě si vzpomínáte, že to všechno bylo založeno na dvou věcech: jednou je antikrist a tou druhou je Kristus. Dnes je to stále stejné. Neexistuje poloviční křesťan. Neexistuje střízlivě opilý člověk, černý a bílý pták. Ne, ne! Žádný svatý hříšník. Ne, buď jsi hříšník, nebo svatý. Není nic mezi tím.

Buď jsi tedy znovuzrozen, nebo nejsi znovuzrozen. Buď jsi naplněný Duchem Svatým, nebo nejsi naplněný Duchem Svatým. Nezáleží na tom, kolik jsi měl senzací, jestliže jsi nebyl naplněn Duchem Svatým, pak jím naplněn nejsi, vidíte. A jestliže jsi jím naplněn byl, pak o tom svědčí tvůj život; dokazuje se to v něm, vidíte. Nikdo o tom nemusí tomu druhému říkat. Oni to vidí sami, protože to je pečeť.

17 Nuže, shledáváme, že tyto živé bytosti, jak ony pokaždé projíždějí. Jedna se vypravila ve službě založené na politické moci, sjednocení náboženské síly a politické síly. Shledáváme, že Bůh poslal svou moc, aby ji potřela. Vrátili jsme se k tomu a podívali jsme se, který to byl věk církve, a bylo to přesně tak.

Dále vidíme, že přichází další věk církve a nepřítel posílá antikrista pod rouškou náboženství, pod Kristovým jménem, pod jménem církve. Ano, přátelé! Vydal se na cestu pod jménem církve. „To byla ta pravá církev,“ řekl, vidíte. Antikrist, to není Rusko. To není antikrist. Antikrist je tak blízko toho skutečného křesťanství, že Bible říká, že by rád svedl všechno, co není předurčeno.

18 Bible říká, že v posledních dnech všechno, co nebylo předurčeno, vyvoleno... Říká, že „Vyvolení“... A všichni, kteří vezmou slovo a prověří si to v poznámkách, se mohou přesvědčit, co to znamená. Je tam řečeno: „Vyvolení, předurčení,“ vidíte. To oklame každého, který nebyl v Beránkově knize života od založení světa.

A když Beránek byl zabit, byla v knize uložena jména. On dnes večer stojí na tom svatém místě ve Slávě jako Přímluvce a přimlouvá se za každou z těch duší, jejíž jméno je v této knize. A nikdo nezná to jméno jen On sám. On je tím, který drží tu knihu v ruce. A On ví, že když se objeví ten poslední, dny jeho zprostředkování pominuly. Pak On předstupuje a uplatňuje si nárok na to, za co se přimlouval. On teď vykonává dílo příbuzného Vykupitele a předstupuje, aby přijal ty své vlastní.

19 Ó, aj! To by mělo způsobit, že každý křesťan bude zpytovat sám sebe a zvedne svoji ruku před Bohem a řekne: „Očisti mě, ó, Pane. Nahlédni do mého života a dovol mi spatřit, kde jsou moje slabé stránky a dej mi z nich rychle vyjít.“ Protože: „Jestliže spravedlivý stěží dochází spasení, kde se ukáže bezbožný a hříšník?“ Je to čas kontrolování [Poznámka 13: odborn. - kontrola dokladů a zavazadel před odletem].

20 A jestli byste to chtěli správně umístit a chcete, abych to podložil Slovem... (Nuže, nechci, abyste mi ohledně toho dávali otázky, protože tím byste mě dostali do úplně jiné... mnil jsem ty napsané otázky. Myslím, že taková otázka tam už stejně je.) To je doba vyšetřovacího soudu. Je to tak. Nuže, budeme to mít, když se dostaneme k pozounům; nebo kde nám Pán poskytne příležitost, snad při těch koflících. A u toho vyšetřovacího soudu se dozvíme, že když... krátce předtím se ozvalo: „Běda.“ A vidíme, že to je pravda. A ti tři andělé, víte, udeřili zemi a volali: „Běda, běda, běda těm, kteří bydlí na zemi.“

21 A my žijeme v hrozné době. V době, která... Vidíte, tyto věci, které teď prožíváme, které zrovna nyní studujeme, jsou poté, když církev odešla. Tyto věci jsou v době soužení. A myslím, že to by mělo být správně zakotveno v srdci každého věřícího, totiž, že církev nepůjde obdobím soužení. Nejste nikde schopni umístit církev do období soužení. Církev tam můžete dát, ale nevěstu nikoliv.

Církev odešla, protože, vidíte, ona nemá ani jediný hřích — proti ní není vznesena ani jediná námitka. Milost Boží ji zcela přikryla a ten bělicí prostředek odstranil každý hřích tak dokonale, že po něm není ani památky. Nic, jen cudnost — dokonalost v Boží přítomnosti. Ó, to by mělo přimět nevěstu padnout na kolena a volat k Bohu.

22 Vzpomínám si na krátký příběh, pokud nezdržuji příliš dlouho v tomto úvodu. Dělam to kvůli jedné věci — dokud nepocítím puzení Ducha, abych začal. To je posvátná věc! Vidíte, kdo zná tyto věci? Nikdo kromě Boha. A tyto věci neměly být dříve zjeveny — a bylo dokázáno z Bible, že neměly být zjeveny — až do této doby. Je to přesně tak. Někteří se snažili do toho proniknout, ale nyní bychom se o tom měli dozvědět úplnou pravdu, potvrzenou pravdu, vidíte.

23 Všimněte si, nuže, na západě žila prostá dívka, která... se zamilovala do jednoho muže, který se do ní taky zamiloval. A on byl nákupčí dobytka, přijížděl ze společnosti Armour Company, a byli vlastníky velikých... Jednou přijel šéf, syn šéfa z Chicaga. A samozřejmě, jako obvykle, oni to udělali ve stylu „divokého západu.“ Místní děvčata se vystrojila. Každá z nich si byla jistá tím, že toho chlapce získá, víte, protože to byl syn toho hlavního muže. A tak se oblékly podle kovbojského způsobu a...

Na západě to tak dělají.

24 Právě teď procházejí jednou takovou epizodou a bratr McGuire (myslím, že je teď tady), oni ho zadrželi v městě bez jeho kovbojských šatů a dali do vězení. Postavili ho před samozvaným soudem a dali mu za to pokutu a potom ho přinutili koupit si kovbojské vybavení. A já jsem viděl, jak tam pochodovali s asi tak dlouhými puškami, které měli na sobě zavěšené.

Oni se snaží žít podle způsobů minulých dnů — podle minulosti, vidíte.

A pak v Kentucky, tam se taky snaží žít minulostí po východním způsobu — jako kdysi v údolí Renfro a tak dále. Lidé se rádi vracejí do dávných dnů. Něco to v nich působí. Ale co se týče návratu k Evangeliumu, do toho původního stavu, na to nechtějí přistoupit. V tom případě by chtěli něco moderního. A to dokazuje, že... Vidíte, to je...

25 Co způsobuje, že člověk chová špatně? Co to způsobuje, že se opíjí a řádí nebo že si žena nevede počestně? Je to proto, že se snaží... Něco v ní žízni, něco v něm žízni. A oni se snaží uhasit svatou žízeň věcmi tohoto světa, zatímco Bůh by měl být tím, který tuto žízeň uhasí. On tě učinil takovým, abys měl žízeň. A právě kvůli tomu po něčem žízniš. Bůh tě takovým učinil, abys tuto svatou žízeň obrátil k Němu, vidíš? Ale když se pokoušíš uhasit tuto žízeň... Jak si to můžeš dovolit! Na to nemáš právo, snažit se uhasit tuto žízeň tak, že... Ty žízniš po něčem a pak se obracíš ke světu, abys tuto žízeň uhasil. To nemůžeš tak dělat. Je pouze jedna věc, která to může vyplnit a tou je Bůh. A On tě takovým učinil.

26 A tak tato mladá děvčata se jako obvykle oblékla podle výstředně kovbojského způsobu, kvůli tomu mladíku až přijde. A každá z nich si byla jista tím, že si toho chlapce namluví.

Na ranči žila jejich malá sestřenice, a ona byla sirotkem. Dělal za ně veškerou práci, protože ony musely mít upravené nehty, víte. Nemohly kvůli svým rukám mýt nádobí a jiné věci. A tak musela dělat veškerou namáhavou práci.

Konečně, když přijel ten chlapec, přišly a přijaly ho v kovbojském stylu, v lehkém čtyřkoláku. A když přišly, střílely z pistolí a chovaly se výstředně, víte a předváděly se.

V ten večer tam byla uspořádána velká taneční zábava, tanec ve staromódním stylu; všichni rančeři a tak dále. A ihned, nu co, tato slavnost trvala dlouho, dva nebo tři dny.

27 Potom, jednoho večera, ten chlapec opustil to místo, chtěl si jen jednoduše oddechnout od toho tancování a tak ta děvčata opustil. Zcela náhodou uviděl ohradu pro dobytek a přišel k ní. A zde, k této ohradě přicházelo mladé děvče, bylo trochu neupravené; a neslo mísu plnou vody — myla totiž nádobí. On si pomyslel: „Tuhle jsem tady ještě neviděl. Jsem zvědav, odkud je.“ Umínil si, že půjde kolem noclehárny, obejde ji, přijde zezadu ohrady, aby se s ní setkal.

Ona byla bosá. Zastavila se. Sklonila hlavu. Uviděla, kdo to je; a začervenala se. Věděla... to byl někdo veliký. Byla přece jenom sestřenicí těchto děvčat. Jejich otec byl předákem v této veliké společnosti Armour a tak... Dívala se dolů. Styděla se za své bosé nohy.

Zeptal se: „Jak se jmenuješ?“ Ona mu to řekla. Řekl: „Proč nejsi tam s těmi ostatními?“ Snažila se najít výmluvu.

28 A tak další večer ji znovu pozoroval. Nakonec se tam šel posadit, zatímco ti ostatní tam řádili a tak dále. Seděl na tom oplocení a čekal na ni, až přijde vylít pomyje. Pozoroval ji. Řekl jí, on řekl: „Víš, proč jsem tady vlastně přijel?“

Řekla: „Nevím, pane, nevím.“

Řekl: „Chci si tu najít ženu.“ Řekl jí: „U tebe jsem našel charakter, který ony nemají.“ (Měl jsem na mysli církev, vidíte.) „Vdala by ses za mě?“

Řekla: „Já? Já? Na takovou věc nemohu ani pomyslet. Já?“ Vidíte, to byl syn hlavního šéfa. Byl majitelem všech těchto statků a rančů v širokém okolí a všeho možného, vidíte.

Řekl: „V Chicagu jsem takovou nemohl najít. Chci mít opravdovou manželku. Chci manželku s charakterem. A to, co hledám, nacházím u tebe.“ Řekl: „Vezmeš si mě?“

Ona řekla: „Nuže...“ (Byla tím překvapená.) Řekla: „Ano.“

A on řekl: „Dobrá...“ (Řekl jí, že se vrátí.) Řekl: „Nuže, připrav se a ode dneška za rok se vrátím. A vezmu si tě a odvezu si tě daleko odsud. Nebudeš už muset takto pracovat. Vezmu si tě a odjedeme do Chicaga. A postavím ti dům, jaký jsi ještě neviděla.“

Řekla: „Já jsem ještě nikdy neměla domov. Jsem sirotkem.“

Řekl: „Ale já ti postavím dům — opravdový.“ Řekl: „Já se vrátím.“

29 On si během celého roku získával informace [Poznámka 14: o ní].

Ona zatím usilovně pracovala, aby si mohla našetřit ze svého výdělků jednoho dolaru na den nebo kolik to obnášelo v jejím povolání, aby si mohla pořídit svatební šaty — jak dokonalý předobraz církve. Konečně měla šaty hotové.

Víte, když se ukázala ve svatebních šatech, její sestřenice jí řekly: „Cože, ty bídné pošetilé dítě. Ty

si dovoluješ myslet, že takový muž by s tebou chtěl mít něco společného?”

Řekla: „Ale on mi to slíbil.“ Řekla: „On mi to slíbil a já věřím jeho slovu.“

„Ó, dělal si z tebe jenom legraci.“ Řekly: „Kdyby si chtěl někoho vzít, tak jistě jednu z nás.“

Řekla: „Ale on mi to slíbil. A já ho čekám.“ (Já rovněž.)

Čas plynul dál. Konečně přišel ten den. Ve stanovenou hodinu by tu měl být. A tak se oblékla do svých šatů. Neměla od něho žádné zprávy, ale věděla, že tu bude. A tak se oblékla do svých svatebních šatů a připravovala se. A ony se jí začaly posmívat, protože hlavní šéf poslal nedávno k předákovi... žádná z těch dívek o tom nic neslyšela, byla to pro ně naprostá záhada.

30 Opravdu. Jistě. Ale to děvče všechno stavělo pouze na jeho slovu, že si pro ni přijede. A tak se jí posmívaly a udělaly kolem ní kolo a tancovaly a smály se: „Ha, ha,“ (smály se, víte, takto) a říkaly: „Chudáček, pošetil děvčátko.“

Ona tam jednoduše stála — ani se nezačervenala. Držela svou kytici a připravené svatební roucho. Toť se ví, že umíněně bojovala. (Jeho nevěsta se připravila.) A tak držela kytici a čekala. Říkaly: „Nuže, říkaly jsme ti, že jsi na omylu. Vidíš, nejede.“

Řekla jim: „Ještě mám pět minut. A on tu bude.“

Ó, jak se tomu smály. A právě, když staré hodiny odbily těch pět minut, bylo slyšet cválat koně a písek, který skřípal pod koly. Starý kočár zastavil.

Ona vyskočila, vyběhla ven a pospíchala ke dveřím a on vyskočil z kočáru a ona mu padla do náruče. A řekl: „Už je to všechno za tebou, miláčku.“ Nechala své staré sestřenice (denominace) sedět a zívat, zatímco odjela do Chicaga do svého domova.

31 Znam ještě jiné velké zaslíbení: „Jdu, abych vám připravil místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k Sobě.“ Mohou si říkat, že jsme blázni, ale, bratře, pro mě, právě teď, když jsou lámány tyto pečete pod tou nadpřirozenou věcí, mohu téměř slyšet, jak tikají ty hodiny a jak to přechází do věčnosti.

Mohu téměř vidět toho anděla, jak tam stojí a říká na konci poselství sedmého anděla, že „času už více nebude.“ Ta věrná nevěsta odletí jednoho dne do náruče Ježíše, když On si ji vezme do domu Otce. Pomysleme na to, zatímco budeme pokračovat dál.

32 Všimněte si služby Iva, toho Slova. Vola, pracujících obětího zvířete. Chytrosti reformátorů, pak přicházejícího orla, který to má zjevit a vychytať tyto rozuzlené konce a ukázat je.

Nuže, během včerejší večerní bohoslužby jsme také zjistili i mezi jinými, to veliké tajemství otevření této pečete, které bylo v naprostém rozporu s mým dřívějším porozuměním — předtím jsem měl jenom domněnky o správnosti této věci.

33 Vždycky jsem připouštěl, že tyto duše pod oltářem jsou mučedníci prvotní církve, ale včera večer jsme zjistili, když nám Pán Bůh zlomil tuto pečeť, že to je naprosto nemožné. To nebyli oni. Oni už byli ve Slávě, tam na druhé straně. A tam byli...

Zjistili jsme, že to byli Židé, kteří přijdou v té době, když... od povolání těch 144 000 — čím se budeme zabývat dnes a zítra — že těch 144 000 je povoláno mezi šestou a sedmou pečetí. A dále jsme zjistili, že byli mučedníci, kteří byli zabiti a ještě nebyli... Měli na sobě bílá roucha; jejich jména byla v Beránkově knize života a byla jim každému dána bílá roucha.

34 A vzali jsme už to... to nemůže být nic jiného, nevěřím tomu, jak jen tato skupina Židů, kteří přešli před obdobím soužení [Poznámka 15: angl. - pre-tribulation; což znamená obdobím předcházejícím soužení], když v době této poslední války byli... museli být všemi nenáviděni. A Eichmann jich v Německu vyvraždil milióny (právě jste mohli být svědky soudního přelíčení), vyvraždil milióny nevinných lidí. Židů, jen kvůli tomu, že byli Židy — neměl jiný důvod.

Bible říká, že byli zavražděni pro Boží svědectví... pro Slovo Boží a svědectví, jehož se drželi. Nuže, shledáváme, že nevěsta je Slovem Božím a svědectvím Ježíše Krista. Tito ale neměli svědectví Ježíše Krista. A shledáváme, že Bible říká, že celý Izrael, ten předurčený Izrael, bude spasen (Římanům 11). Nuže, my to víme. A zde jsme viděli tyto duše...

35 Podívejte nyní jak blízko... proč to nemohlo být už dříve: protože se to dříve nestalo. Nyní to můžete vidět, vidíte. Hleďte, ten velký Duch Svatý viděl, jak tyto věci budou postupně přicházet na rozhraní těch věků a časů, a nyní se to zjevuje. A pak se můžete na to podívat a spatříte, že to je pravda. Tak to vsutku je.

Nuže, to byli tito mučedníci v tom období soužení toho Eichmannova předsoužení. Nuže, oni jsou předobrazem těch mučedníků z počtu 144 000, kteří přicházejí mezi šestou a sedmou pečetí. A sedmá pečeť, to je pouze jedna jediná věc. Toť vše. „V nebi nastalo ticho asi na půl hodiny.“ A to může zjevit jen Bůh. To není dokonce znázorněno ani v nějakém symbolu. To bude zítra večer. Modlete se za mě.

36 Nuže. Všimněte si nyní, zatímco přistoupíme k té šesté pečetě... ať nám nebeský Otec pomůže, když se teď pustíme do této šesté pečetě. Nuže, 12. verš 6. kapitoly.

A když otevřel... šestou pečeť, hle, spatřil jsem, jak nastalo veliké zemětřesení. Slunce zčernalo jako žíněný pytel, měsíc byl celý jako krev

a nebeské hvězdy padaly na... zem, jako když fíkovník zmítaný velkým větrem shazuje své pozdní říčky.

A nebe bylo odstraněno, jako když se zavírá kniha, a všechny hory i ostrovy se pohnuly ze svého místa.

A králové země a velmoži, boháči, vojevůdci i mocní a každý otrok i každý svobodný se ukryli do jeskyní a do horských skal.

37 Všimněte si zde. Podívejte se na ty velmože, vidíte. Co udělali? Jim se dostalo vína hněvu smilstva této nevěstky. To je přesně ta samá skupina, která pila její víno.

A říkali horám a skalám: „Padněte na nás a ukryjte nás před tváří Toho, který sedí na trůnu a před hněvem toho Beránka!

Neboť přišel ten veliký den jeho hněvu, a kdo může obstát?“

38 Jaký je to úvod k... Podívejte nyní na ty jezdce... ty koně, tato zvířata a tyto Bytosti, které odpovídaly, už zde nejsou. Pak jsme byli vzati nahoru. Vidíme ty mučedníky pod trůnem. Nuže, to... od toho času... Tito mučedníci jsou pravými ortodoxními Židy, kteří zemřeli v Kristově víře... náboženské víře, protože nemohli být křesťany. Vzpomeňte si, jak Bůh zaslepil jejich oči. A museli být zaslepeni na dlouhý čas, dokud pohanská církev nebude vzata z cesty. Protože Bůh nebude jednat s oběma najednou, jelikož to by bylo proti Jeho Slovu.

39 Vzpomeňte si, On jedná s Izraelem vždy jako s národem; s pohany jako s jednotlivci — lidmi vzatými z pohanů. A muselo... Pohané museli být vzati ze všech lidí světa; a stejně tak dnes jako tehdy je mezi nimi něco i Židů, vidíte. Stejně tak jako z Arabů, Irů a Indiánů a všech ostatních. Kytice nevěsty je sestavena ze všech lidí světa, vidíte.

Ale nyní, když to přechází k jednání s Izraelem, v té poslední části sedmdesáti týdnů, On s nimi jedná jako s národem. S pohany je konec. Ta hodina přijde brzy, možná i dnes večer, že se Bůh úplně odvrátí od pohanů. Přesně tak. Řekl to On. „Budou šlapat hradby Jeruzaléma, až se skončí časové období pohanů.“ Čas pomine. Ano, přátelé. A pak: „Kdo škodí, ať škodí dál, spravedlivý ať dál koná spravedlnost,“ vidíte.

40 Už není krev na trůnu... ve svatyni. Už není krev na oltáři. Oběť byla odstraněna a není tam už nic víc, než dým, blesky a soud. A to je právě to, co je zde vylito dnes večer.

Beránek opustil své dílo prostředníka. Dílo prostředníka tam nad trůnem bylo skončeno. A oběť (jak jsme to už přesně znázornili: ten příbuzný Vykupitel, ten krvavý Beránek předstoupil, Beránek, který byl zabitý, ten krvavý, zabitý, potřený) On předstoupil a vzal knihu z jeho ruky. To je... tyto dny pomínuly. Nuže, On přichází uplatnit nárok na to, co vykoupil. Amen! Mráz mi z toho jde po zádech!

41 Nyní sledujeme, jak Jan řekl: „Uviděl jsem, když otevřel šestou pečeť, že nastalo veliké zemětřesení.“ Pak celá příroda byla narušena, vidíte. Bůh konal velké věci, jako uzdravování nemocných, otevíral oči slepým, konal velké skutky. Ale tady pozorujeme, že příroda se hroutí. Přátelé — celá příroda.

Podívejte se, co se stalo. Zemětřesení, slunce zčernalo, měsíc nevydal svého světla a hvězdy se zachvěly a padaly. Všechno se to stalo, vidíte, právě v čase otevření této šesté pečetě. Tehdy se to děje — ihned po ohlášení těch mučedníků. S těmi mučedníky už bylo skončováno.

42 Nuže, vidíte, jak blízko jsme této hodině. To se může stát každou chvílí, vidíte, protože církev je už prakticky hotová k odletu. Ale zapamatujte si, když se to stane, nevěsta už tu nebude. Zapamatujte si, nevěsta už bude pryč. Žádnou z těch věcí procházet nebude. To je čas soužení, očištění církve. Je jí uloženo, aby tím procházela, ale nikoliv nevěsta — On si bere svou milou pryč. Ano, přátelé! On ji vykoupil. Vidíte, to je poněkud... To je Jeho vlastní výběr, Jeho vlastní volba, jako každého jiného muže, který si bere nevěstu.

43 Nuže, zemětřesení... Dovolte mi nyní porovnat Písma. Chci... Máte s sebou tužku a papír? Chci,

abyste pro mě něco udělali. Jestli si chcete dělat poznámky, запиšte si to, protože... pokud nebudete brát pásky.

Nuže, chci, abyste si to četli spolu se mnou. Porovnáme si některá místa Písma o této velké události, která byla pod šestou pečetí knihy vykoupení... Nuže, vzpomeňte si, toto jsou skrytá tajemství. A těch šest pečetí dohromady, to je jedna velká kniha — šest svitků svinutých dohromady. A z toho se odvíjí celá kniha vykoupení. Takovým způsobem byla vykoupena celá země.

44 Z toho důvodu Jan plakal. Protože, jestliže nikdo nemohl vzít tuto knihu stvoření, všechno propadlo, proměnilo se to zpět na atomy a molekuly a tak dále, kosmické světlo, a už to není více stvořením — osobou, něčím takovým. Protože Adam přišel o svá práva k této knize. On to ztratil, když poslechnul svoji manželku a ona poslechla satanovo rozumování místo Slova Božího, vidíte.

Bylo to ztraceno. Tedy, nemohlo se to dostat zpět do špinavých rukou satana, který ji pokušením svedl na scestí. A proto se to vrátilo zpět k rukám původního vlastníka, jako každý výpis z pozemkové knihy, vidíte. Vrací se zpět k původnímu vlastníkovi a tím byl Bůh, Stvořitel, který to učinil. A On ji drží.

45 Ale je zde jistá cena za vykoupení a to nebyl schopen nikdo udělat. A tak On řekl... On stanovil svůj zákon Příbuzného Vykupitele. Ale je zde cena a to je vykoupení.

Tedy, oni nemohli nikoho najít. Každý člověk se narodil skrze sex, sexuální žádost. Ocitl se v prvotním hříchu — satana a Evy. A tak to nemohl vykonat. Neměl v sobě žádné vlohy. Žádný svatý papež, kněz, doktor teologie, kdokoliv by to byl, on byl... nikdo nebyl hoden. Rovněž to nemohl být anděl, protože to musel být příbuzný. Musel to být člověk. Tedy sám Bůh se stal příbuzným, tím, že na sebe vzal lidské tělo skrze narození z panny.

A On prolil svou krev.

46 To nebyla židovská krev, to nebyla pohanská krev, to byla krev Boží. Bible říká, že jsme byli spaseni Boží krví. Dítě obdrží krev od otce. Víme o tom. Mužské pohlaví dodá hemoglobin. A tak zjišťujeme...

Jako když posadíme kvočnu na vejce. Ona může snést vejce, ale pokud kohout, samec, jestli s ním nebyla, pak se z toho nic nevylíhne. To není oplodněno. Žena je jen inkubátorem, který to vajíčko nosí, ale když vajíčko přijde... ten zárodek je z mužského pohlaví. A v tom případě tím Mužem byl sám Bůh.

47 A právě proto říkám, že nahoru znamená dolů; a velké znamená malé. Bůh byl tak veliký, že se stal... zformoval sám Sebe do tak nepatrného rozměru, jakým byl zárodek v lůně panny. A kolem něho se vyvinuly buňky a krev. Narodil se a vyrostl na zemi. A z toho neposkvrněného počátku, bez jakékoliv sexuální žádosti...

Potom dal svou krev a stal se nám příbuzným, byl příbuzným Vykupitelem. Prolil dobrovolně Svou krev. Nemusel. On ji dal dobrovolně za účelem vykoupení. Potom byl položen na Božím oltáři a čeká tam, zatímco Bůh drží knihu vykoupení ve své ruce a zkrvavený Beránek stojí na obětním oltáři. To je ten Beránek vykoupení, který se přimlouvá.

48 Jak si potom může někdo dovolit říct, že Marie nebo Josef nebo kterýkoliv jiný smrtelník je prostředníkem! Nelze být prostředníkem, pokud tam není krev! Ano, je pouze jeden prostředník mezi Bohem a člověkem a tím je Kristus Ježíš. Tak je to řečeno v Písmu. On tam stojí, dokud nebude vykoupena poslední duše. A pak předstoupí, aby uplatnil nárok na to, co vykoupil.

Ó, jak velkým Otcem On je. Nuže, zapamatujte si... vždy jsem si myslel, že „v ústech dvou nebo tří svědků obstojí každé slovo,“ a toto Písmo... Právě tak, jako kdybyste vzali jedno místo Písma, nejste schopni cokoli dokázat, jestli tu nebude nějaké další místo, které by s tím souhlasilo, vidíte. Mohu vzít jedno místo a říct: „Jidáš šel a oběsil se,“ a pak vzít jiné místo a říct: „Jdi a udělej to taky.“ Ale vidíte, že to k tomu dalšímu nepatří.

49 A pomyslel jsem si... Pod tou šestou pečetí, když byla zlomena Duchem Svatým, jsem pak uviděl, čím to bylo. Pomyslel jsem si, že bylo správné, aby to třída obdržela dnes večer trochu jiným způsobem, protože to může být pro vás unavující, když jenom posloucháte a já celou dobu mluvím. Myslel jsem, že to provedeme trochu jinak.

50 Nuže, všimněte si. Tato velká událost byla zapečetěna pod knihou tajemství vykoupení. Inu, Beránek to držel v ruce a nyní se to chystá zlomit. Podívejme se tedy do Matouše 24. kapitoly, kde to říká sám Beránek. Inu, každý ví, že co se týče toho, Kristus je autorem celé této knihy. Ale toto je Jeho projev nebo kázání k lidem, k Židům.

51 Nuže, držte si vaše Bible [Poznámka 16: Dosl. knihy] takto: Matouš 24 a Zjevení 6, takto a něco málo si zde porovnáme. A tak, sledujte to a přesvědčíte se, jak to je. Vidíte, co... Beránek tady ukazuje v symbolu přesně to, co zde vyjadřuje slovy — přesně totéž. Tím obhajuje pravdivost toho. A tím to je uzavřeno. Tady na jednom místě o tom mluví, a tady se to stane. Je to prostě dokonalé potvrzení.

Nuže, podívejme se do 24. kapitoly Matouše a Zjevení 6 a porovnáme si to s 24. kapitolou Matouše. Všichni víme, že to je kapitola, ke které přichází každý písmák, každá osoba, která chce mluvit o období soužení. Vyplyvá to z 24. kapitoly Matouše. A nyní chceme...

52 pokud to je tak, tedy...

Protože víme, že šestá pečeť je pečetí soudu. To je pečeť soudu — přesně tím ona je. Nuže, vidíte, zabývali jsme se projíždějícím antikristem, sledovali jsme procházející církev. Nyní to bylo uzavřeno, ona odešla nahoru. Pak tam pod oltářem vidíme ty židovské mučedníky. Nuže, zde přichází soud na ty lidi, kteří... Z toho soudu soužení vzejde těch 144 000 vykoupených Židů. Chci vám ukázat, že to jsou Židé a ne pohané. Nemají nic společného s nevěstou. Nevěsta... Viděli jsme nevěstu, jak odešla. To nelze umístit na žádné jiné místo. Ona se neukáže až do 19. kapitoly knihy Skutků [Poznámka 17: zřejmě knihy Zjevení].

53 Všimněte si teď, protože šestá pečeť je pečetí soudu skrze Slovo. Zde začneme a budeme číst. Svätý Matouš 24. kapitola. Chci vám tu podat něco, co jsem našel a zjistil. Nuže, svätý Matouš 1 až 3. Dobře, tady začneme číst.

A když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel pryč, tu k němu přistoupili jeho učedníci, aby mu ukázali chrámové stavby.

Ježíš jim však řekl: „Vidíte všechny tyto věci? Říkám vám jistě, že tu nebude ponechán kámen na kameni: všechno bude zbořeno.“

@@[A nyní] Když [3. verš] se pak posadil na Olivetské hoře, přistoupili k němu učedníci soukromě se slovy: „Řekni nám, kdy to bude a jaké bude znamení tvého příchodu a konce tohoto světa?“

54 Teď se tu zastavíme. Tyto tři verše, to se stalo přesně v úterý odpoledne, 4. dubna v roce 30 po Kristu. A tyto dva první verše se staly 4. dubna v roce 30 po Kristu odpoledne a třetí verš se stal téhož dne v úterý večer, vidíte.

Oni přišli do chrámu a zeptali se ho na tyto věci: „Co bude s tím a co bude s tím? Podívej se na ten veliký chrám. Není nádherný?“

On jim řekl: „Nezůstane zde kámen na kameni.“

Pak odešel na horu a posadil se. Máme to tady; začal... to je odpoledne. A když se to stalo, ptali se Ho a řekli: „Chceme se o těchto věcech něco dozvědět.“

55 Nyní si zde všimněte, máme zde tři otázky, na které se ptají Židé, Jeho učedníci. Dotazují se na tři věci. Nyní sledujte. První: „Kdy to bude (totiž, že nezůstane kámen na kameni). Jaké bude znamení tvého příchodu (druhá otázka) a konce světa?“ Vidíte to?

Zde máme tři otázky. Nuže, mnozí lidé zde dělají chyby. Uplatňují tyto věci na nějaký tehdejší věk, zatímco vidíte, On odpovídá na tři otázky. Sledujte teď, jak nádherné to je.

Třetí verš, pohledte. Nuže, poslední část třetího verše: „A jaké bude...?“ Nejdříve Ho pozvali na Olivetskou horu, do soukromí. „Řekni nám. Kdy se to stane?“ — Otázka číslo jedna. „... Jaké bude znamení tvého příchodu?“ — Otázka číslo dvě; „... a konce světa?“ — Otázka číslo tři. Vidíte, položili mu tři různé otázky.

56 Nyní chci, abyste si otevřeli a sledovali, co jim Ježíš řekl o těchto věcech. Ó, jak nádherné! To na mě působí tak, že... dostávám... Co to bylo za slovo, které jsme použili včera večer? Povzbuzení následkem zjevení!

Všimněte si nyní. Otevřeme teď první pečeť v odstavci o pečetích v této knize a porovnáme si první pečeť s první otázkou; a dále budeme porovnávat každou otázku a přesvědčíme se o tom, jak to jde ruku v ruce, jak jsme to již dělali v jiných případech. Při otevření věků církve a na jiných místech, stejným způsobem. Pak budeme mít tuto pečeť dokonale otevřenou.

57 Všimněte si nyní. Nuže, budeme číst, prvně... „Potom jim odpověděl...“ A potom jim začíná odpovídat a my si to chceme porovnat s pečetí. Nyní sledujte, první pečeť je Zjevení 6:1 a 2. Teď budeme číst 6:1 a 2.

Dále jsem viděl, jak Beránek otevřel první z těch pečetí, a slyšel jsem jednu z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem: „Pojď a dívej se.“

A hle, spatřil jsem bílého koně a ten, který na něm seděl, měl luk. Byla mu dána koruna a on vyjel ve vítězství, a aby zvítězil.

Kdo je podle našeho nálezu tento chlapík? Antikrist. Nyní Matouš 24:4 a 5.

Ježíš jim odpověděl: „Dejte pozor, aby vás nikdo nesvedl.“

Mnozí totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: „Já jsem Kristus? a svedou mnohé.

58 Vidíte to? To je vaše pečeť, vidíte. On tu mluví a zde otevře tuto pečeť a tady to bylo — prostě dokonale.

Nyní druhá pečeť: Matouš 24 a 6, Zjevení 6:3 a 4. Nyní sledujte. Matouš 24 a 6. Nuže, chci vidět, co je zde řečeno.

Budete pak slyšet války a zprávy o válkách. Hleďte, abyste se nestrachovali, protože se to všechno musí stát. Ale to ještě nebude konec.

V pořádku. Vezměme druhou pečeť — Zjevení 6:3 a 2. Sledujte, co On zde říká.

A když otevřel druhou pečeť, slyšel jsem druhou bytost říci: „Pojď... dívej se.“

A vyšel jiný kůň, ohnivě rudý. A tomu, kdo na něm seděl, bylo dáno, aby odňal mír ze země a aby se navzájem vraždili; a byl mu dán veliký meč.

59 Dokonalé — prostě dokonalé. Ó, mám to rád, když si Písmo odpovídá samo, že ano? Duch Svatý to všechno napsal a On je schopen toto zjevit.

Všimněte si teď třetí pečetě. Nuže, to je hladomor. Nuže, Matouš 24:7 a 8. Přejdeme do Matouše 7. a 8. verše.

Povstane totiž národ proti národu a království proti království a budou hlady... mory... zemětřesení na různých místech.

Ale to všechno jsou počátky porodních bolestí.

Vidíte, jak pokračujeme dál. Nuže, Zjevení 6. Nyní si otevřeme třetí pečeť. Najdeme ji ve Zjevení 6:5 a 6.

A když otevřel třetí pečeť, slyšel jsem třetí bytost říci: „Pojď a dívej se.“ A hle, spatřil jsem černého koně a ten, který na něm seděl, měl v ruce váhy.

A zprostředka těch čtyř bytostí jsem uslyšel hlas, jak říká: „Měrka pšenice za denár a tři měrky ječmene za denár, avšak oleji a vínu neškod!“

Hladomor, vidíte. Přesně jedna a tatáž pečeť — to samé, co řekl Ježíš.

V pořádku, čtvrtá pečeť — mor a smrt. Všimněte si, Matouš 24, budeme číst 8. verš. Sedmý a osmý, tuším, že to se vztahuje na tuto čtvrtou pečeť, mám to tady. V pořádku. Nyní... Co jsem četl předtím? Přečetl jsem něco špatně? Ano, mám to zde poznamenáno. Ano, je to tu. Nyní budeme pokračovat. Budeme pokračovat. V pořádku, pánové.

60 Nyní, začneme zde 7. veršem, ohledně té čtvrté pečetě; a 6. 7. a 8. O té další, ze Zjevení. Nuže, podívejme se na to. 7. a 8. Matouše 24. V pořádku.

Povstane totiž národ proti národu a království proti království a budou hlady, mory a zemětřesení na různých místech.

Ale to všechno jsou počátky porodních bolestí.

Nyní čtvrtou pečeť, když to zde budeme číst... Ta čtvrtá pečeť to bylo... začneme 7. a 8. veršem o té další.

A když otevřel čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté bytosti říci: „Pojď a dívej se.“

A hle, spatřil jsem koně, mrtvolně bledého koně...

61 Počkejte, okamžik, poznamenal jsem si to špatně. Okamžik — 7. a 8. Nyní se podívejme. Matouš 24:7 a 8, podívejme se na to. Už to bude. To je otevření třetí, že ano? Matouš 24:7 a 8. Promiňte. Nuže, tím se otevírá ten déšť... nebo mor, otevírá se mor.

V pořádku, nyní mory a smrt... ano, pánové, nyní k tomu přistoupíme, nyní 7. a 8 — nuže, tím bude čtvrtá pečeť. Podívejme se, kde máme čtvrtou pečeť. „A když otevřel čtvrtou pečeť...“ Ano, jezdec na bledém koni, smrt, vidíte?

A hle, spatřil jsem koně mrtvolně bledého a jméno toho, který na něm seděl, bylo Smrt a za ním šlo Peklo. A byla jim dána moc nad čtvrtinou země, aby zabíjeli mečem, hladem, morem a šelmami země.

Nuže, podívejte, to byla smrt.

- 62 Nyní pátou pečeť — Matouš 24:9 - 13. Podívejme se, zda jsem to teď vzal správně, vidíte.

Tehdy vás vydají v soužení a budou vás zabíjet [zde to máme] a budete nenáviděni všemi národy kvůli mému jménu.

Tehdy se mnozí pohorší a budou se vzájemně zrazovat a nenávidět jedni druhé a povstane mnoho falešných proroků a svedou mnohé.

A protože se rozmnoží nepravost, láska mnohých vychladne.

Kdo však vytrvá až do konce, ten bude spasen.

Nuže, nyní jsme v páté pečeti a to jsme měli včera večer, vidíte. Vydají vás, budou se navzájem zrazovat a tak dále.

- 63 Nuže, sledujte zde šestou pečeť; 6:9 - 11. Vezměme ještě tuto jednu: Zjevení 6, 9 - 11.

A když otevřel pátou pečeť, viděl jsem pod oltářem duše zavražděných pro Boží slovo a pro svědectví, jehož se drželi.

A hlasitě volali: „Jak dlouho ještě, Hospodine, ty svatý a pravý, nebudeš soudit a trestat obyvatele země za naši krev?“

Každému z nich tedy bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, ať odpočívají ještě krátký čas, dokud se nenaplní také počet jejich spoluslužebníků a jejich bratrů, kteří mají být zabíjeni jako oni.

- 64 Nyní vidíte, zde pod pátou pečeti vidíme mučednictví. A pod 24:9 až 13 vidíme také, že to byl mučedník. „Budou vás vydávat a zabíjet“ a tak dále. Vidíte. Ta samá pečeť otevřena.

Nyní v šesté pečeti, v té, ke které nyní přistupujeme. Matouš 24:29 a 30... 24 a vezmeme 29 a 30. Zde to máme. Vezmeme rovněž Zjevení 6:12 - 17. To je právě to, co jsme před chvílí četli.

Nuže, poslouchejte to. Řekl to Ježíš v Matouši 29... 24:29 a 30.

A hned po soužení těch dnů [Po čem? To je soužení toho... amatérské soužení, kterým zde procházeli, vidíte.] se zatmí slunce a měsíc nevydá své světlo. Hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti budou otřeseny.

Potom se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechny národy země kvílet a spatří Syna člověka, jak přichází na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.

- 65 Nuže, nyní si přečteme ze Zjevení, šestou pečeť, tu, kterou se teď zabýváme.

A když otevřel šestou pečeť, hle, spatřil jsem, jak nastalo veliké zemětřesení. Slunce zčernalo jako žíněný pytel, měsíc byl celý jako krev

a nebeské hvězdy padaly na zem, jako když fíkovník zmítaný velkým větrem shazuje své pozdní fíky.

A nebe bylo odstraněno, jako když se zavírá kniha, a všechny hory i ostrovy se pohnuly ze svého místa.

A králové země a velmoži, boháči, vojevůdci i mocní a každý otrok i každý svobodný se ukryli do jeskyní a do horských skal.

A říkali horám a skalám: „Padněte na nás a ukryjte nás před tváří Toho, který sedí na trůnu, a před hněvem toho Beránka!

Neboť přišel ten veliký den jeho hněvu, a kdo může obstát?“

- 66 Prostě dokonalé. Vraťme se ještě zpět a podívejme se, co řekl Ježíš v Matouši 24:29. Poslouchejte (Po tom případě s Eichmannem a tak dále.)

A hned po soužení těch dnů se zatmí slunce a měsíc nevydá své světlo. Hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti budou otřeseny. [Nyní sledujte.]

Potom se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechny národy země kvílet a spatří Syna člověka, jak přichází na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.

A on pošle své anděly s hlasitou polnicí a ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř větrů, od

jednoho konce nebe až po druhý.

67 Vidíte, jak přesně; porovnání toho, co řekl Ježíš v Matouši 24. A nyní to Zjevovatel otevírá tady v šesté pečetě, je to přesně... A Ježíš hovořil o období soužení, vidíte.

Nejdříve se zeptali, kdy se to stane, když bude odstraněn chrám. On jim na to odpověděl. Další věc, na kterou se ptali, kdy měli... kdy přijde věk mučednictví; a kdy povstane antikrist, a kdy antikrist odstraní chrám.

68 Daniel — mohli bychom se teď vrátit a zabývat se Danielem, který řekl o příchodu toho knížete... Vám čtenářům to je známé. A co on udělá? On odstraní denní oběť; a všechno ostatní, co se má stát v té době.

Dokonce Ježíš se o tom zde zmínil, mám to podtržené. Řekl: „Proto, když uvidíte ‚ohavnost zpusťování,‘ o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí na svatém místě...“ co to je? Je to Omarova mešita stojící na místě chrámu, kterou tam postavili, když byl chrám zbořen. Řekl dále: „Ať ti, jež jsou na horách... Ať ti, jež jsou na střeše nesestupují, aby si něco vzali z domu. Ať ti, jež jsou na poli se nevracejí, protože to bude čas soužení.“ Vidíte to? A všechny tyto věci se stanou... On tím vším procházel a potvrdil to až po otevření této šesté pečetě.

69 Nuže, přál bych si, abyste si všimli, Ježíš (o tom zítra večer v tuto dobu), Ježíš vynechal nauku o sedmé pečetě. Ona tu není. Sledujte, On potom pokračuje dál v podobenstvích. A Jan vynechal sedmou pečeť, tu sedmou, poslední... sedmou pečeť. To bude velká věc. Dokonce není zapsána — vynechal tu sedmou pečeť, oba ji vynechali. A když zjevovatel... Bůh jenom řekl... Jan řekl, že bylo v nebi ticho. Ježíš se o tom nezmínil ani slovem.

Všimněte si toho, vrátíme se teď ke 12. verši. Všimněte si, žádné živé stvoření (to je 12. verš, kterým se začíná otvírat naše pečeť), žádné zvíře, jako třeba živoucí bytost, která by to zde znázornila. Stejně tak, jak to bylo v páté pečetě. Proč? To se stalo na druhé straně věku Evangelia, v období soužení.

70 Šestá pečeť je obdobím soužení. To se děje zde. Nevěsta odešla! Vidíte? Není tu už živoucího stvoření, nic, co by oznámilo... Pouze... Nuže, Bůh už víc nejedná s církví. Ona odešla. On se zabývá Izraelem. To je ta druhá strana. Nyní Izrael přijímá poselství království skrze dva proroky ze Zjevení 11.

Vzpomeňte si, Izrael je národem — Božím služebníkem, národem. A když Izrael bude přiveden, bude to národní záležitost. Izrael, věk království byl, když David... Syn Davidův se posadí na trůnu.

71 Právě z toho důvodu tato žena křičela: „Synu Davidův.“ A David je... Syn Davidův — Bůh přísáhl Davidovi sám skrze Sebe, že mu vzbudí syna, který zasedne na trůn a že to bude věčný trůn, vidíte. Že tomu nebude nikdy konce. Šalomoun to ukázal názorně v chrámu. A Ježíš jim zde pouze řekl, že z toho nezůstane kámen na kameni. Ale co se jim zde snaží říct? Že se vrací.

„Kdy se vrátíš?“

„Tyto věci se stanou, než se vrátím.“ A zde to máme!

Teď nastal čas soužení. Zapamatujte si, když na zemi bude zřízeno království... Nuže, možná tím budete trochu šokováni; a pokud by vyvstala otázka, stále se ještě na to můžete zeptat, pokud sem vhodíte otázku, poté... (protože jsem se právě toho dotknul), pokud to ještě nevíte. V době milénia, je to Izrael, který je národem. Dvanáct pokolení je národem, ale nevěsta je v paláci. Je teď královnou. Je vdaná. A celá země bude přicházet do toho města, do Jeruzaléma a přinesou tam svou slávu. A jeho brány nebudou v noci zavřeny, protože tam žádná noc nebude, vidíte. Brány budou stále otevřeny a králové země (Zjevení 22) do toho města přinesou svou slávu a čest. Ale nevěsta je uvnitř s Beránkem.

72 Ó, aj! Vidíte to? Zde... Ne... Nevěsta tam nebude chodit pracovat na vinici. Nikoliv, pánové! Ona je nevěstou! Je královnou Krále. Jiní tam budou pracovat — národ, ne nevěsta. Amen.

V pořádku. Všimněte si, tito poslové nyní... ti poslové Zjevení 11, tito dva proroci, oni budou kázat: „Království je blízko!“ Království nebeské bude zřízeno. Čas: posledních tři a půl roků sedmdesáti Danielových týdnů je zaslíbeno Židům, Jeho lidu.

Zapamatujte si teď, abychom to dokázali, že to je poslední část sedmdesátého Danielova týdne... (Ohledně toho mám na zítřek otázku, vidíte.) Nuže, bylo zaslíbeno 70 týdnů, totiž sedm let. A uprostřed sedmi let měl být Mesiáš vyfát a učiněn obětí. Bude prorokovat tři a půl roku a pak bude vyfát jako oběť za lid; ale zde ještě stále platí ustanovení o tři a půl letech, jež jsou stanoveny pro Izrael.

73 Potom, když Izrael je vyfát... Tito Židé byli zaslepeni, aby nemohli vidět, že On byl Mesiášem. A když Mesiáš byl vyfát, pak Evangelium, věk milosti přešel k pohanům. A oni přicházeli a Bůh vytáhl jednoho tady a druhého tam a dal stranou skrze toho posla a tu a tam, a sem a tam a oddělil je skrze ty posly. A

On poslal prvního posla a on kázal a zazněla polnice (tím se budeme zabývat za chvíli); a pak zazněla polnice, která ohlašuje válku.

Polnice vždycky znamená válku. Ti poslové, ti andělé, přicházeli na zem — ti poslové na danou hodinu, jako Luther, jako každý jiný posel, kterým jsme se zabývali. Co dělal? Přicházel a pečeť se otevřela, zjevila; zazněla polnice, byla ohlášena válka, a oni odcházeli. A potom ten posel umírá. On zapečetí tuto skupinu. Oni vcházejí dovnitř a padá rána na ty, kteří to odmítli, vidíte. A pak to pokračuje dál. Oni se organizují a vytvoří další organizaci. (Tím jsme zrovna procházeli.)

74 Pak přichází další s jinou mocí — jinou mocí, další věk církve, jiná služba. A když se to stane, zároveň s tím přichází Bůh se svou službou, když antikrist přichází se svou. Vidíte, anti znamená proti. Jdou vedle sebe.

Chci, abyste si zde všimli takové malinké věci. Kain přišel na zem asi ve stejném čase jako Ábel. Všimněte si, ve stejném čase, když přišel na zem Kristus, přišel rovněž Jidáš. Asi ve stejném čase, kdy Kristus opustil zemi, Jidáš rovněž opustil zemi. Asi ve stejném čase, kdy přišel Duch Svatý, přišel rovněž duch antikrista. Asi ve stejném čase, kdy Duch Svatý zjevil sám sebe zde v těchto posledních dnech, antikrist ukazuje své barvy, přichází skrze politiku a tyto věci. A asi ve stejném čase, kdy se antikrist ukazuje plně na scéně, Bůh působí v plnosti, aby nás vykoupil. To běží vedle sebe a oni oba jdou jeden vedle druhého. Kain a Ábel, krkavec a holubice z korábu, Jidáš a Ježíš a tak dále. Můžete to vzít...

75 Zde byl Moáb a Izrael, ti dva. Moáb nebyl pohanským národem. Nikoliv! Oni obětovali tu stejnou oběť, kterou obětovali v Izraeli. Modlili se k tomu samému Bohu. Přesně tak. Moáb byl... jedna z Lotových dcer měla poměr se svým otcem a měla dítě a to dítě bylo nazváno Moábem. A z něho povstala moábská rasa a moábská země. A když viděli, jak Izrael, jejich vykoupený bratr, přišel...

Oni byli fundamentalisté. Byli velikou denominací. Izrael neměl denominaci. Bydlel ve stanech, kamkoliv šel. Ale Moáb měl své hodnostáře, krále a tak dále a měli tam Baláma, falešného proroka. To všechno měli. A potom tam přišli, aby zlořečil jejich malému bratru, který byl na cestě do zaslíbené země, šel do svého zaslíbení.

A oni přišli a zeptali se: „Můžeme projít vaší zemí. Jestli naše krávy budou pít vodu, zaplatíme za to. Jestli budou žrát trávu, zaplatíme za to.“

Oni řekli: „Ne, tady v okolí se nebude konat žádné probuzení.“ Je to tak. „Tady se takové věci dělat nebudou.“

76 A pozorujte, co on udělal. Vrátil se rovnou v podobě Jezabel. Přišel skrze toho falešného proroka a přiměl děti Boží k hříchu. Přiváděli moábské ženy do Izraele a páchali cizoložství.

A on udělal totéž ve stejném věku na jejich cestě do zaslíbené země, na které jsme my. Co udělal? Falešný prorok přišel a oženil se, oslovil ty protestantské církve a způsobil — přesně to, co udělali v minulosti.

Ale ten malý nepatrný Izrael stejně pokračoval dál kupředu. On dlouho cestoval pouští a celá ta stará garda musela zemřít. Ale on šel dál do zaslíbené země. Ano. Sledujte je, jak všichni byli ve zbroji předtím, než překročili Jordán. To se mi líbí. Právě teď vcházíme do toho věku, zrovna tady.

77 Všimněte si. Shledáváme, že ten čas trvá, jak jsem řekl, posledních tři a půl roku sedmdesáti Danielových týdnů. Dovolte mi to objasnit trochu podrobněji, protože zde vidím některé, kteří to stále sledují a chci to říct jasně — jako učitel. Všimněte si, když přišlo těch sedmdesát týdnů... Když Daniel měl vidění o příchodu té doby a konci pro Židy, bylo mu řečeno, že je ještě určeno sedmdesát týdnů (to je sedm let). Uprostřed toho, bude zde Mesiáš a bude vyřazen jako oběť.

Nuže, přesně tak se to stalo. Pak Bůh jednal s pohany a vzal si lid pro Své jméno. Jakmile tato pohanská církev bude vzata... On vezme církev; a když to udělá, spící panna, samotná církev... Nevěsta je vzata nahoru a církev je uvržena do vnější temnoty, kde je pláč, nářek a skřípání zubů.

78 A ve stejné době na tyto lidi přijde soužení, a zatímco bude padat soužení, přicházejí sem tito dva proroci ze Zjevení 11, kteří jim budou kázat Evangelium. A budou kázat tisíc tři sta a šedesát dnů. Vidíte? Dobrá, to je přesné, pokud počítáme třicet dnů v měsíci, podle správného kalendáře, je to přesně tři a půl roku. To je Danielův sedmdesátý... část toho sedmdesátého týdne.

Hledte, zde Bůh nejednal s Izraelem. Nikoliv, pánové! Jistý bratr se mě nedávno zeptal: „Mám jít k...“ Zdejší bratr. Vzácný, milý bratr — řekl: „Chci jet do Izraele. Věřím, že tam je obživení.“

Někdo mi řekl: „Bratře Branhame, měl bys teď jít do Izraele. Oni to uvidí.“ Hledte, to není možné. Stál jsem tam a uvažoval jsem...

Tito Židé řekli: „Jestli ten Ježíš je Mesiášem,“ řekl, „chtěli bychom vidět, jak dělá znamení proroka.“

My uvěříme našim prorokům, protože takoví oni mají být.”

„Příhodná chvíle,” pomyslel jsem si. „Jdu tam.” Když jsem tam přijel, když jsem už odtamtud nebyl daleko... skoro... byl jsem... dobrá, byl jsem v Káhiře a v ruce jsem držel letenku do Izraele. A řekl jsem si: „Jdu se přesvědčit, jestli se mě na to zeptají. Jestli jsou schopni poznat znamení proroka, nu co, možná přijmou Krista.”

79 Lewi Pethrus ze Stockholmu jim poslal milión Biblí. A tito Židé přicházející tam... viděli jste ten filmový záběr. Měl jsem ho tam na kotouči, právě teď, tady — „Tři minuty před půlnocí.” A tito Židé přicházeli ze všech koutů země — oni se tam shromažďovali.

Poté, když Anglie za dob generála Allenbyho... (v publikaci „Konec světové války” tuším, že ve druhém svazku), jak se vzdali. Turci se vzdali. A potom to bylo odevzdáno zpět Izraeli, který rostl jako národ. A nyní je národem se vším všudy. Má svou měnu, peníze, vlajku, armádu a všechno ostatní, vidíte.

80 A tito Židé se opravdu vraceli zpět do své domoviny. Na počátku, když přišli do Iránu, kde se shromáždili, zeptali se jich... Řekli jim, že je chtějí vzít zpět do Izraele a dát jim jejich... vzít je zpět do jejich země, Palestiny, kde je jejich místo. A zapamatujte si, dokud Izrael není v této zemi, není ve vůli Boží — stejně jako Abrahám, kterému byla dána. A oni nechtěli nastoupit do letadla. Nikdy takovou věc neviděli. A jistý starý rabín tam vystoupil a řekl: „Náš prorok řekl, že když se Izrael vracel domů, že poleťte na křídlech orla.” A tak nastoupili do letadla a letěli domů.

Teď tam jsou — stavějí, fíkovník se obnovuje, amen, vlaje šestcípá Davidova hvězda. „Dny pohanů jsou sečteny, obtíženy strachem...”

81 Doba soužení je blízko přede dveřmi a pečetě jsou otvírány, církev připravena, aby odletěla na povětří, a nastane soužení. Pak Bůh sestoupí a vytáhne odsud těch 144 000. Amen!

Ó, to je dokonalé! Vidíte nyní, kam tyto pečetě vyústují a kam se otevírají? Nuže, to je těch posledních tři a půl roků pro tento lid. A rovněž, pokud si toho všimnete, to je čas, ve kterém Bůh povolá těch 144 000 Židů, během těchto posledních tří a půl roků. Vidíte, on s nimi vůbec nejednal. Neměli proroka. Oni neuvěří nikomu jinému než prorokovi. Nemůžete je oklamat. A tak, budou poslouchat proroka. Ano, přátelé! Tím to hasne. Bůh jim to na začátku řekl a oni se toho drží.

82 On jim řekl: „Pán Bůh vám vzbudí proroka zprostřed vás takového jako já.” Řekl to Mojžíš. Řekl: „Jeho budete poslouchat. A každý, kdo nebude poslouchat toho proroka, bude z lidu vyřazen.” Je to tak. A tak vidíte, jejich oči byly zaslepeny, jinak by ho poznali. Místo toho... Jsouce zaslepeni, dali možnost satanovi, aby je dostal. A říkali: „To je věstec, Belzebub. Ať jeho krev padne na naše hlavy. Víme, že na něm nic není.” Vidíte? A ti bídní lidé byli zaslepení.

A z toho důvodu Eichmannova skupina a všichni, kteří tam byli povražděni, (*jejich pozůstali*) se tam mohli vrátit. Jejich vlastní Otec musel zaslepit jejich oči, aby mohl vzít nás — je to téměř nejdojímavější věc v celém Písmu. Jen pomyslete... Tam tito Židé na sebe přivolali krev svého vlastního Otce, svého vlastního Boha, který tam visel a krvácel...

83 Podívejte se: „Tam Ho oni ukřižovali,” říká Bible. Tato čtyři veliká slova... podívejte se. Tam — Jeruzalém, nejsvatější místo na světě; oni — nejsvatější lid na světě; ukřižovali — nejsurovější smrtí na světě, Jeho — nejdůležitější osobu na světě.

Proč? Zbožní lidé — největší světové náboženství, jediné pravé náboženství světa — oni tam stáli a ukřižovali samotného Boha, o kterém Bible řekla, že přijde. Proč to neviděli? Bible říká, že Bůh je zaslepil, aby to neviděli.

On řekl: „Kdo z vás Mne může obvinít z hříchu?” Jinými slovy, jestli jsem nevykonal přesně to, co o mně bylo předpověděné, pak mi to můžete vyčítat. „Hřích to je nevíra.” On vykonal přesně to, co bylo Bohem řečeno, ale oni to nemohli vidět.

84 Nuže, když mluvíte s lidmi, oni jsou splachovací. Víte, co tím míním? Je to žalostné, když vidíte národ a lidi, jak jednají, jak jsou naškrobení a náboženští... Ale copak Duch Svatý neříká, že lidé budou umínění, vysokomyslní, milující více rozkoše než Boha, věrolomní, utrhační, nezdrženliví, nepřátelé dobra?... Budou mít vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se moci Evangelia. Řekl: „Od takových se odvracej.”

85 A tak zde to máme, tyto denominace to překroutily. Berou celou slávu a moc apoštolů z minulosti a přenášejí to rovnou do milénia. Je to přesně tak jako s lidmi, jak jsme si už řekli dřív. Člověk vždycky oslavuje Boha za to, co udělal, vyhlíží po tom, co udělá a ignoruje to, co dělá teď. Přesně tak. Člověk je stále stejný.

Tito Židé tam stáli a říkali: „Sláva Bohu (jak stojí v 6. kapitole sv. Jana) naši otcové jedli manu na poušti.”

A Ježíš jim řekl: „A všichni pomřeli.“

86 Pili na poušti vodu ze skály a On jim řekl: „Já jsem ta skála.“ Řekl: „Ale já jsem chléb života, který sestoupil od Boha z nebe — strom života, ze kterého tam na začátku nejedli. Jestli člověk bude jíst tento chléb, jistě neumře. Vzbudím ho v ten nejposlednější den.“ Je to tak.

Pravý Mesiáš tam stál a promlouval k jejich srdcím — ukázal jim, že je Mesiášem a koná to, co Mesiáš vykonat měl. A oni tam stáli vzadu se založenýma rukama: „To ne, to nemůže být On. Ne, nikoliv. On nepřišel z toho správného směru. Vidíte, přišel z Betléma. A je nemanželským dítětem; a je to ďábel, který na něj působí. Víme, že to je blázen. Je šílený. Je posedlý ďáblem.“ Vidíte.

Jejich oči na to byly doopravdy zaslepeny.

Nuže, ale oni vyhlížejí proroka a oni ho dostanou. Dostanou ty dva. Opravdu.

87 Nyní si všimněte. Nuže, rovněž když tito Židé... Chci vám ukázat ještě jeden malý symbol, abyste si uvědomili, že to jsou nyní Židé, na této straně vytržení. Pozorujte, co se děje. Je to také znázorněno, (nebudeme tomu věnovat čas, abychom to tady neprotáhli) je to znázorněno v obraze, kterému říkáme Jákob v nouzi.

Nyní se podívejte, tito Židé zde měli... Všimněte si! Ó, chci se tomu věnovat jen krátkou chvíli. Znervóznuje mě to, když začínám takto přeskakovat.

Všimněte si. Chci, abyste to uviděli. Nuže, já... Dobrá, Bůh vám to ukáže, jsem si tím jist. Podívejte! Jákob měl prvorozenství. Souhlasí to? Ale zacházel s ním Istivě. Vidíte? Přišel a podvedl svého otce, podvedl svého bratra, dělal všechno možné. Ale legálně, on ho měl, protože Ezau ho prodal.

Ale potom, když odešel a pracoval pro svého tchána, položil topolové pruty do vody a způsobil, že se březím jalovicím rodila strakatá telata. A víte, že to všechno dělal jen kvůli tomu, aby vydělal peníze.

88 Nyní sledujte. Byl vyhnán od svého lidu. Nuže, to je předobraz dnešních Židů. Jsou hrabiví na peníze. Lhostejno jak k nim přijdou, budou je mít. Jsou schopni stáhnout kůži zaživa. Proč? Vy to přece víte. On není nikým jiným, než malým podvodníkem.

Přátele, nejednejte s ním. Stejně vás přelstí, ano, přátelé! Proč? On musí takový být. To je duch, který má nyní hlavní slovo.

Stejně tak, jak tito reformátoři, kteří nemohli porozumět tomu Slovu, protože to byl lidský duch, který k nim byl poslán. Ale je to orel, který obdrží Slovo a zjevení. Všichni, kteří tomu rozumíte, zvedněte ruce, abychom... To je správné. Výborně. Dobře.

89 Nuže, podívejte, jestli se můžeme vrátit zpět k těm pečetím, jestliže ony někdy... Když jsou otevřeny, pak můžete jasně vidět, co Bůh koná a co vykonal a co bude konat. Zde to máme přesně. A lidé takto jednají kvůli tomu, že je to duch, který byl předpověděný pro tento věk, který na nich bude. Nemohli udělat nic jiného. Nic jiného...

Jan, Pavel a ti další, ten duch Iva tehdy (I-e-v), on tam byl — samotné Slovo. Pavel se tam postavil s tím Slovem a řekl: „Vím o tom, že zprostřed vás povstanou falešní bratři, budou chodit dokola; a co budou dělat (denominace a všechno možné mezi vámi), a co budou konat. A to bude pokračovat dál, do posledních dnů, do těch zlých časů.“ Proč? On byl prorokem. V něm bylo to Slovo, k jakému konci to tam tedy dospěje. „Zprostřed vás povstanou falešní muži a budou mluvit věci, aby k sobě přitáhli bratry, kteří jsou učedníky.“ To je přesně antikrist. Dělá to přesně tak.

90 Všimněte si, když to dospělo k temným věkům soužení, co to bylo? Nemohli proti tomu nic udělat. Řím vlastnil... měl moc náboženskou i moc politickou. Nemohli udělat nic, jen těžce pracovat a uchovat se naživu; a obětovat sebe. To byl vůl. To bylo všechno, co mohli udělat. Měli takového ducha. Duch Boží — ten vůl.

Dále přišli reformátoři, lidská hlava, chytrost, moudrost: Martin Luther, John Wesley a tak dále, Kalvín, Finney, Knox a ti ostatní. Zde vystoupili. A když se to stalo, byli to reformátoři. Přišli reformovat, vyvedli lidi ven. A vrátili se přesně zpět, jako ti před nimi a oženili se znovu s denominačním systémem. Přesně tak. To říká Bible. Ona byla smilnicí a měla dcery, dívky. Přesně tak.

91 A Bůh řekl: „Dal jsem jí čas k pokání, a nechtěla; a tak vezmu ji i její ratolesti a uvrhnu je tam, kam patří.“ Přesně tak. A to je... Bůh to řekl zde pod touto pečetí. Nuže, zde to máme. Shledáváme, že to dělá, a On to vykoná. A všichni jdou tímto směrem.

Ale... všichni, jejichž jména jsou v této knize, Bůh na ně zavolá a oni to uslyší. „Moje ovce slyší můj hlas,“ řekl Ježíš. To je jediné, co bychom měli udělat, nechat zaznít pastýřovo volání. Kozli ho neznají!

92 Všimněte si. Ale podívejte se, pastýřovo volání: „Moje ovce slyší můj hlas.“ Proč? Čím je hlas? Chci

vám říct, čím je hlas. Hlas je duchovním znamením.

On řekl k Mojžíšovi: „Když neuposlechnou hlasu prvního znamení, uposlechnou hlasu druhého znamení. Moje ovce slyší můj hlas.“

Když se tyto očekávané věci v posledních dnech začnou dít, ovce Boží to rozpoznají. Ony to poznají. „Mé ovce mě znají (vidíte) a cizího následovat nebudou.“ Cizího následovat nebudou. To musí být potvrzené znamení toho dne, a to oni uvidí.

93 Nuže.

Všimněte si, Jákob, když se teď vracel, dobře víte, že měl touhu jít; ale kam? Do své domoviny. Ó, to je přesně to, co udělal Izrael! To je Izrael. Jákob je Izrael. Jen jeho jméno bylo změněno, víte. Vidíte? A on tam přišel a vzal všechny peníze, co jen mohl. Snažil se je dostat všemi způsoby — od svých příbuzných, jak jen mohl. A tak, podfukem, krádeží, lží. Jakýmkoliv způsobem, ale získal je. Vidíte? To byl jeho způsob.

A když se potom začal vracet domů, začalo se mu v srdci stýskat po domově. Když se ale vydal na cestu, cestu zpět, setkal se s Bohem. Pak bylo jeho jméno změněno. Ale on se v tom čase trápil, měl strach z Ezaua, který mu šel naproti, vidíte. Sledujte ty jeho peníze, jeho finanční záležitosti. Stejně tak jako Židé se budou snažit uzavřít smlouvu s Římem ve svých finančních záležitostech.

94 Všimněte si. Ezau tehdy jeho peníze nepotřeboval. Stejně tak Řím — on má bohatství světa ve své ruce, vidíte? Ale to nefungovalo. Vidíme, že Izrael v tom čase tísně, když byl Jákobem, zápasil... on se uchopil něčeho opravdového.

Přišel nějaký muž. Jákob ho sevřel rukama a zůstal tam. A ten muž řekl: „Musím jít. Už svítá.“ Ó, ten ranní svit! „Brzy nastane den.“

Ale Jákob řekl: „Nepustím tě. Nemůžeš odejít. Zůstanu s tebou. Chci, aby se věci změnilly.“ To je těch 144 000, ta hromada směnárníků a tak dále; když uvidí něco ryzího, pak se toho chopí. Zde stojí Mojžíš a tady Eliáš. Amen! Budou zápasit s Bohem, dokud těch 144 000 z pokolení Izraele tam nebude vyvoláno.

To je těsně před obdobím soužení, vidíte. Ó, jak nádherné! Stejně tak s Jákobovou tísní. To je právě zde, kdy je povoláno těch 144 000. Oni... kazatelé, ti dva proroci, oni kážou jako Jan Křtitel: „Přiblížilo se království nebeské. Čiňte pokání!“ Pokání a z čeho? „Kajte se ze svých hříchů, vaší nevíry a obraťte se zpět k Bohu.“

95 Nuže, rozpomeňme se na něco. Tyto veliké přírodní úkazy se staly předtím, zde v 12. verši, vidíte? Slunce zčerná jako žíněný pytel. Nuže, porovnejme to... Nuže, zapamatujte si, to se nestane v čase pohanů. To platí pro Izrael!

Dovolte, abych vám to ukázal. Nuže, zapamatujte si, řekl jsem, že to je vyvolání těch 144 000, vidíte. Ten čas, teď když On se chystá... soužení, které to má docílit. A tady je řeč o tom, co se děje v tom soužení.

96 Nyní otevřeme 2. Mojžíšova 10:21 - 23 a sledujte to zde, když... 2. Mojžíšova je samozřejmě, když Izrael vychází, když se chystá na cestu. 2. Mojžíšova 10. kapitola a 21 až 23 verš. Jsem tolik podnícený, že bych křičel, když si dělám tyto poznámky, že někdy v tom udělám zmatek. V pořádku, 2. Mojžíšova 10:21 až 23. V pořádku, zde to je — 21 - 23.

I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, a bude tma na zemi Egyptské, a makati ji budou.

I vztáhl Mojžíš ruku svou k nebi, a byla tma přehustá po vší zemi Egyptské za tři dni.

Aniž viděl jeden druhého, a aniž kdo vstal z místa svého za tři dni; ale synové Izraelští všickni měli světlo v příbytcích svých.

97 Všimněte si, přesně tak, nyní pojďme kousek dál. „A slunce se zatmí jak žíněný pytel...“ Vidíte? To je jedno a totéž! To jsou přírodní úkazy. Co to znamenalo? Co? Když se v přírodě takové věci staly, Bůh si povolává Izrael. Vidíte? Bůh povolává Izrael. Nuže: „Slunce zčernalo jak žíněný pytel.“ Nuže, On se chystal osvobodit Izrael (v pořádku), vyprostit jej z rukou nepřítele, kterým byl v této době Egypt. Nuže, tady přichází, aby je vytrhl z rukou Římanů, se kterými uzavřeli smlouvu.

opakuji se stejné věci. To jsou tyto rány. Když tentokrát padnou tyto rány, dolehnou na tu skupinu z pohanů. Kdybych jen měl čas, mohl bych vám ukázat, co se stane s tou pohanskou církví. Bible říká, že drak, satan se rozhněval (byl rozčilený) na tuto ženu (Židy, Izrael) a vypustil na ni vodu ze svých úst (množství a zástupy lidí), kteří šli bojovat proti zbytku semene ženy (Zjevení 13). Nuže, vidíte to zde? To

jsme už měli. A tehdy Řím posílá svou armádu proti zbytku — tomu zbytku semene ženy.

98 Nyní sledujte. Když se poprvé ocitli v jeho rukou, když je vysvobodil, slunce se zatmělo jak pytel... zčernalo jak žíněný pytel. Nyní, teď to je podruhé, konec období soužení.

Nuže, u Daniele 12, kdybychom jen měli dost času, mohli bychom si to přečíst. V Danieli 12. verši... spíše 12. kapitole, Daniel řekl, že všichni, kteří byli nalezeni v knize, byli vysvobozeni.

Nuže, zapamatujte si, Daniel nyní hovoří o tom období, ve kterém se měly tyto věci stát, kdy bude vysvobozen Izrael, když nastane konec sedmdesátého týdne... A tehdy by oni měli být vysvobozeni. Nuže, jdeme k Danieli 12, jen krátce.

Toho času postaví se Michal, kníže veliké, kterýž zastává synů lidu tvého [vidíte, to jsou Židé], a bude čas soužení, jakéhož nebylo, jakž jest národ, až do toho času;

Nuže, to se shoduje přesně s tím, co Ježíš řekl v Matouši 24. Nastane čas soužení, jaké nebylo od dob, kdy povstal národ. Podívejte se na tuto šestou pečeť. Vidíte to? To je to samé, čas trápení. Všimněte si.

... jakž jest národ, až do toho času; toho, pravím, času vysvobozen bude lid tvůj [nyní, v té poslední části sedmého roku], kdožkoli nalezen bude zapsán v knize.

Ti předurčení, vidíte, kteří jsou zapsáni v Beránkově knize života, oni budou v tom čase vysvobozeni.

Tuť mnozí z těch, kteříž spí v prachu země, procítí, jedni k životu věčnému, druzí pak ku pohanění a ku potupě věčné.

Ale ti, kteříž jiné vyučují, stkví se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky.

99 Pak řekl Danieli, aby zavřel tu knihu, protože On bude odpočívat ve svém údělu do toho času. Nuže, vidíte, nezáleží tedy na tom, jestli žijeme nebo umíráme, tak jako tak povstaneme. Vidíte? Umřít, to pro křesťana nic není. Stejně tak neumře, vidíte.

Nyní, u Daniele 12, je řečeno, že každý, který byl nalezen zapsán v knize, bude vysvobozen. Zde se Bůh chystá vysvobodit svého druhého syna, Izraele, po soužení. Vidíte. Po druhé Izrael... Izrael je jeho synem, víte o tom. Izrael je Božím synem. A tak zde, v tom období soužení, se ho chystá vysvobodit, přesně tak, jak to udělal v Egyptě.

100 Nyní se zde znovu zastavíme a přejdeme k něčemu jinému, abychom to objasnili. Nuže, sledujte zde tyto dva proroky. Podívejte se na to, co budou teď dělat; přesně jako Mojžíš a ti ostatní tam. „A byla mi dána třtina...“ (Třetí verš 11. kapitoly.)

„Ale dám moc dvěma svým svědkům, kteří budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní, oblečení pytlovinou.“

Ti jsou ty dvě olivy [vzpomeňte si — Zorobábel a tak dále, oni znovu stavěli chrám] a dva svícny stojící před tváří Boha vsí země.

A kdyby jim chtěl někdo ublížit, vyjde z jejich úst oheň [vzpomeňte si, z Kristových úst vychází meč — Slovo] a pohltí jejich nepřátele. Kdyby jim tedy chtěl někdo ublížit, musí být takto zabít.

101 Nuže, víme, co je oheň, v 19. kapitole, při příchodu Krista, z Jeho úst vycházel meč, kterým bylo Slovo. Souhlasí to? Slovo. Ó, kdybyste si mohli sebrat ten materiál na tu pečeť zítra večer. Slovo je prostředkem, kterým Bůh zabíjí svého nepřitele.

Nuže, podívejte se sem. Když tito proroci prorokují, kdo by jim chtěl ublížit, oheň vychází z jejich úst — oheň Ducha Svatého, Slovo. Slovo je Bůh. Slovo je oheň. Slovo je Duch, vidíte. „Vychází z jejich úst.“

102 Podívejte se na Mojžíše. Podívejte, co vycházelo z jeho úst. Izrael musel... jak s ním nakládali... Chtěl jsem říct Egypt. Oni týrali tyto Židy. Mojžíš... Faraón jim nedovolil odejít. Bůh vložil Slovo do Mojžíšových úst, vidíte. To byly Boží myšlenky vloženy do Mojžíšova srdce. A on je teď jde vyjádřit, pak se stanou Slovem. Vztáhl svou ruku a řekl: „Ať přijdou mouchy.“ A mouchy přiletěly. Podívejte: „A kdyby jim chtěl někdo ublížit, vyjde z jejich úst oheň a pohltí jejich nepřátele.“ Zde to je. Oni mohou říct, co se jim líbí a stane se to. Amen! „A kdyby jim někdo chtěl ublížit, musí zahynout stejným způsobem.“

Bratře, tady sám Bůh přichází na scénu! Mají moc zavřít nebesa, aby nepršelo za dnů jejich proroctví. Eliáš. On ví, jak to udělat. On už to předtím udělal. Amen. Mojžíš ví, jak to udělat. K tomu právě byli uchováni. Nuže. Amen!

103 Mohl bych tu podotknout něco moc pěkného, ale mám za to, že bude lepší, když si to nechám na zítřejší večer. Rozumíte? V pořádku. „Mají moc nad vodami, aby je proměnili v krev a udeřili zemi ranami, kdykoliv budou chtít.“ Co to znamená? Co jiného může přinést tyto věci než Slovo? Oni mohou dokonce přikazovat přírodě, jak se jim líbí.

Zde to máme. Jsou to ti, kteří přivádějí šestou pečeť. Oni ji odhalují a otevírají. Je to Boží moc, která může narušit přírodu. Vidíte, šestá pečeť je totální narušení přírody.

Pochopili jste to teď? Zde je vaše pečeť. Kdo to učiní? To jsou ti proroci po druhé straně vytržení. Mocí Boží, Slovem Božím, oni přikazují přírodě. Mohou přivolat zemětřesení. Proměnit měsíc v krev. Slunce se zatmí nebo cokoliv jiného na jejich rozkaz. Amen!

104 Tak je to. Tak je to, vidíte. Vidíte, jak se tyto pečeti otevíraly v průběhu věků církve? Jak byli odhaleni tito mučedníci? A nyní zde jsou tito dva proroci, stojící zde se Slovem Božím a zacházejí s přírodou, jak se jim líbí a otřásají zemí. A svými skutky jasně ukazují, kým jsou: je to Mojžíš a Eliáš, protože zde je jejich služba znovu ztělesněna — obou těchto mužů. Ó, aj! Vidíte to nyní? Vidíte, čím je tato šestá pečeť? To jsou ti proroci.

Nyní si všimněte. Nebudte zaskočení, ale sledujte, kdo otevřel tuto pečeť. Proroci. Amen! Je to tak. Ó, my žijeme ve věku orla! A on je nyní mezi námi! Šestou pečeť otevřeli oni. Mají moc to vykonat! Amen! Zde se otevírá vaše šestá pečeť. Vidíte?

105 Nyní se vrátíme k tomu, co předpověděl Ježíš. Kdysi dávno ve Starém zákoně u Ezechiele, tito staří proroci předpovídali, že se to stane. A zde je otevřena tato šestá pečeť a oni říkají: „Dobrá, to je záhadná věc. Co to způsobilo?“ Zde je to tajemství: tito proroci — protože zde to říká Bible. Mohou ji otevřít kdykoliv... mohou zacházet s přírodou, jak se jim líbí. Dělalí přesně to, co dělali předtím, protože ví, jak na to. Amen! Sláva!

Když jsem to pochopil, vstal jsem z křesla a začal chodit po pokoji tam a zpět. Pomyslel jsem si: „Pane, jak Ti děkuji, nebeský Otče.“ Zde to je. Je to tak. Oni otevřeli tuto šestou pečeť. Amen!

Sledujte je. Kdyby jim někdo chtěl ublížit, z jejich úst vyjde oheň — Slovo. Duch Svatý sestoupil na apoštoly, víte. Oheň vycházel z jejich úst.

106 Nyní si všimněme zde ve Zjevení 19, vidíme tu stejnou věc. Veliký meč vycházející z jeho úst (Slovo. Vidíte to? Kristův příchod.) a On jím bude bít své nepřátele. Souhlasí to? On je teď na cestě. Sledujme Ho nyní. V pořádku.

Mají moc zavřít nebe, aby za dnů jejich prorokování nepadal déšť. Hoši, to je narušení přírody! Nuže, jak dlouho ten muž, Eliáš, držel zavřené nebe? Zde to máme, přesně! Jak dlouho trvá sedmdesátý... Poslední část těch sedmdesáti týdnů? Zde to máme, přesně!

107 Co udělal Mojžíš? Obrátil vodu v krev, udělal různé jiné zázraky, přesně podle toho, jak je zde prorokováno pod tou šestou pečetí. A zde jsou ve Zjevení 11, dělají totéž! Amen! Mám tu tři různá místa Starého zákona, která se s touto otázkou prolínají. To je otevření šesté pečeti. Je to právě zde. Amen! Sláva!

Všimněte si nyní. Mají moc zavřít nebe, aby za dnů jejich prorokování nepršelo, a mají moc nad vodami, aby je obraceli v krev a aby zasáhli zemi jakoukoli ranou, kdykoli budou chtít... Ó, aj! Zde to máme. Otevřeme si nyní tyto rány. Celá příroda je narušena v této šesté ráně, nebo otevřením šesté pečeti. Přesně to se stalo.

108 Nuže, hleďte. Podívejte se, zde se Bůh chystá vysvobodit svého syna, Izrael, po obdobném soužení, jak to způsobil tady. On poslal Mojžíše a vysvobodil Izrael. Souhlasí to? Učinil přesně totéž.

Poslal Eliáše k Achabovi a vyšlo sedm tisíc. Souhlasí to? A On je posílá rovnou zpět v době soužení a povolá těch 144 000. Nuže, podívejte, mezi Zjevením... mezi šestou kapitolou, šestou ránou, promiňte, pečeti... tou šestou pečetí a sedmou pečetí, 7. kapitola Zjevení je matematicky na správném místě.

109 Právě jako Amerika — má číslo třináct. Třináct států, se kterými začal. Třináct hvězd, třináct kolonií, třináct pruhů — všechno třináct a třináct. A ukazuje se v 13. kapitole Zjevení. Je to tak. Je znázorněna třináctkou a ženou.

Nuže, když měla porodit svého jednorozeného Syna (on byl jeho jednorozeným — Jákob byl také jeho synem, ale to je Jeho jednorozený Syn),

110 Matouš 27, podívejme se, co On zde udělal. Matouš 27. kapitola. Zapamatujte si nyní, Jeho syn byl zbitý, utýraný, posmívali se mu a teď visel na kříži, ve tři hodiny na velký pátek odpoledne — právě, když se to mělo splnit. Matouš, 27. kapitola Matouše a 45. verš, domnívám se, že to je správně.

Od šesté hodiny pak nastala po celé zemi tma až do deváté hodiny.

Nuže, všimněte si přesně, jak On to udělal.

A když otevřel šestou pečeť, hle, spatřil jsem, jak nastalo veliké zemětřesení. Slunce zčernalo jako žíněný pytel, měsíc byl celý jako krev.

Temnota, tma, Egypt. Temnota, tma, Bůh vydal Ježíše na kříž, právě předtím, než Jej ve vzkříšení vyvedl. Za prvé, tma. Slunce se zatmělo v poledne a hvězdy pohasly. Za dva dny Ho měl vzbudit v tom velikém triumfu. Poté, když slunce, měsíc a hvězdy a všechno ostatní v Egyptě, když se to všechno stalo, On vyvedl Izrael do zaslíbené země.

111 Zde to je v tom období soužení a zde stojí tito proroci... kteří to ovládají Slovem, které jim dá Bůh. Oni je vyřknou, jak je jim dáno Bohem.

Nuže, nejsou bohy. Dočasně, amatérským způsobem jsou, protože tak řekl Ježíš. Řekl: „Nazýváte bohy ty, ke kterým přišlo Slovo.“

Nu co, podívejte se. Jsou to ti, ke kterým Bůh přináší Slovo. A když on je vyřkne, stane se to. Tím to hasne. A zde je s pověřením od Boha, aby udeřil zemi kdykoliv bude chtít. Ó, aj! Zastavit nebesa! A on to provede. Co tím sleduje? Chystá se vzít těch 144 000, z vykoupení — z knihy vykoupení a to se děje pod pečeti vykoupení v této šesté pečetě. Je to tak, mí drazí přátelé. To je tato šestá pečeť, která byla tak záhadná.

112 Vezměme... zbývá nám ještě deset minut. Půjdeme kousek dál. Mám toho ještě dvě nebo tři stránky. Dobrá, mám... můžete se podívat. Myslím si, že je kolem... ohledně této jediné věci, myslím si, že mi celkem toho zůstalo kolem patnácti stran, o kterých bych měl co říct.

Ó, je toho tolik. Aj, mohli bychom jít z místa na místo. Ale obávám se, že bych vás zmátl, kdyby to bylo příliš rozptýlené. A nechtěl bych... Neumím to udržet pohromadě, jak bych měl.

113 U Izaiáše... Vezměme to. Izaiáš, ten prorok, on viděl otevření této šesté pečeti a mluvil o tom. A přesvědčte se, jestli to je důležité nebo ne. Dobrá, celý plán vykoupení leží pod těmito pečeti, celá tato kniha.

Zapamatujte si nyní, viděli jsme, že Ježíš to spatřil. Souhlasí to? Vidíte? A nyní jsme svědky, že to viděli i další. Nalézáme to v předobrazu Jákoba. Je to znázorněno Egyptem. Je to znázorněno na kříži.

Vraťme se do Izaiáše. Mám zde poznamenáno víc proroků. Pojdme... Mám to rád z Izaiáše. Vraťme se do Izaiáše 13. kapitoly. Mám rád...

114 Izaiáš, víte, to je kompletní Bible sama o sobě. Věděli jste to? Vidíte, Izaiáš začíná stvořením, uprostřed knihy uvádí Jana a na konci knihy uvádí milénium. A v Bibli je 66 knih; a 66 kapitol v Izaiáši. Je to úplná encyklopedie sama o sobě.

Všimněte si, 13. kapitola Izaiáše. Začneme od 6. verše.

Kvilte, nebo blízko jest den Hospodinův, jako zpuštění od Všemohoucího přijde.

115 Sledujte zde nyní otevření této šesté pečeti — přesně 713 let před příchodem Krista. A od té doby uplynulo 2000 let, dohromady to je kolem 2700 let, když Izaiáš tam viděl viset tuto pečeť. V pořádku.

A protože všeliké ruce oslábnou, a všeliké srdce člověka rozplyne se.

Co o tom řekl Ježíš? „A protože se rozmnoží nepravost, láska mnohých vychladne. A lidská srdce budou selhávat strachem,“ když moře vydá zvuk, vidíte. Lidská srdce budou omdlévat.

I budou předěšeni, svírání a bolesti je zachvátí, jako rodička stonati budou; každý nad bližním svým užasne se, tváře jejich k plameni podobné budou.

Všimněte si zde. Ó, jejich tváře budou zahanbené. Za minutku bychom se chtěli k tomu dostat. Zapamatujme si to, vidíte.

Aj, den Hospodinův přichází přísný, a zřivost a rozpálení hněvu, aby obrátil tu zemi v poušť, a hříšníky její z ní vyhladil. [Zemi — jako celek. Vidíte? Všimněte si.]

Nebo hvězdy nebeské a planety jejich nedopustí svítiti světlu svému; zatmí se slunce při vycházení svém, a měsíc nevydá světla svého.

A navštívím na okrsku země zlost, a na bezbožných nepravost jejich; a káži přestati pýše pyšných, a vysokomyslnost tyranů snížím.

116 {Text nebyl přeložen.}

Zde vidíme zemi. To je doba soužení — tato šestá pečeť. Ano, on byl prorokem a bylo mu oznámeno Slovo Boží. To bylo před 2700 lety.

117 Skutečně, chtěl bych říct ještě to: Celá země — jak Izaiáš zde říká: „jako žena v porodních bolestech...” celé stvoření v porodních bolestech. Kvůli čemu je to sténání a bolesti? Když se žena má stát matkou, stejně tak země, příroda...?

Nuže, toto město zde... Vezměme naše město. Když putyky, prostituce, špína a hnus, jako v každém jiném městě... Jakže, věřím, že Bůh by se s větší libostí díval na to, kdyby to tu bylo jako před tisícem let. Řeka Ohio tekla údolím, voda se nevzdouvala, nebyly povodně. V údolí nebyl hřích. Toulali se tu bizoni a starý indián Cherokee je lovil, aby mohl slušně žít. Nebylo zde žádné trápení. Ale přišel běloch. Odtud se vzal hřích. Když se člověk začal rozmnožovat na povrchu země, zahrnil se zde hřích a násilí. Je to tak. Vždycky za tím stojí člověk. Jakže, myslím, že to je ostuda.

118 Jednou jsem byl ve své nynější domovině, kterou je teď Arizona... A když jsem byl malým klukem, četl jsem hodně o Geronimovi a Chocisovi, těch dávných Apačích. A já jsem měl příležitost jim kázat — jsou to skvělí lidé. Někteří z těch indiánů — Apačů patří mezi nejskvělejší lidi, které můžete potkat. Pak jsem odjel do Tombstone, kde jsou uschovány ty staré památky a věci z dob války. A podíval jsem se... Oni vždy... Víte, že oni vždy hodnotí Geronima jako odpadlíka. Pro mě on byl autentickým vlastencem. Samozřejmě! On jen bojoval za svá práva, jak by měl udělat kdokoliv jiný. On nechtěl, aby jeho země byla poskvrněná. A podívejte se, jak to vypadá teď — z jeho dětí... jeho dcery se staly prostitutkami a vším možným — když sem přišel bílý muž. Tím darebákem je bílý muž!

Indián byl konzervativní. Byl ochránce přírody. Když šel a zastřelil bizona, celý kmen snědl všechno, co na něm bylo. Kůži používali na zhotovení oděvu a stanu a všeho ostatního. Přišel bílý muž a střílel do nich jako do terče. Jakže! To byla ostuda!

119 Četl jsem článek v novinách, článek o Africe o jednom místě plném divoké zvěře, přicházeli tam ničemové (jako Arthur Godfrey a jiní) a měli v úmyslu střílet slony z vrtulníku a tak dále. A byl tam snímek umírající staré slonice, jak slzy kanuly po jejích tvářích a dva samci se ji snažili postavit a udržet... Jakže, to je hřích! To není žádný sport.

Když jsem tam stál na poli, tam, kam chodím na lov a tak dále a viděl jsem přicházet ty bílé lovce a střílet jeleny; jak z něj uříznou zadní čtvrt a někdy zastřelí osm nebo deset mladých laní, nechají je tam ležet, jejich koloušci pobíhají kolem dokola a hledají své maminky; a vy si myslíte, že to je sportovní chování? To je krutost, to je v mých knihách čistokrevná vražda.

120 Doufám, že Kanada, dokud jsem živ, nepostaví silnice do těchto míst a zadrží ty odpadlé Američany, aby se tam nedostali. To by bylo správné. To jsou nejhorší sportovci, jaké jsem ve svém životě viděl. Nuže, ne všichni. Jsou mezi nimi i opravdoví lidé; a z takových se najde jeden z tisíce. Střílejí na všechno, co uvidí, jak se jim zlíbí. Je to tak. To jsou vrazi! Jistě. Jsou nemilosrdní. Střílejí i mimo sezónu.

Když jsem byl na Aljašce, byl jsem tam s jedním vůdcem. On řekl: „Zvedl jsem... Přijel jsem tam a našel jsem celé stádo losů (to nebyli losi ale američtí losi [Poznámka 18: jedná se o dva druhy losa vyskytující se na severu Ameriky—“elk” a “moose.”]), jak tam leželi, v jejich paroží byly díry po kulkách kalibru 50, což jsou automatické zbraně používané americkými letci, kteří je z těchto zbraní postříleli přímo z letadla tam na Aljašce — stádo amerických losů. To je chladnokrevná vražda!”

121 Věděli, že když zabijí bizony, že tím dostanou Indiány. Že budou muset umřít hladem. Z toho důvodu se Chocise musel vzdát. Všechny jeho princezny a všichni ostatní, jeho děti, všichni jeho lidé hladověli. Buffalo Bill a ti préríjní zálesáci vybili všechny bizony — za jedno odpoledne jich padlo čtyřicet až padesát. Věděli, že když se jich zbaví, že se zbaví taky Indiánů. Ó, aj, to je skvrna na vlajce, způsob, jak zacházeli s Indiány. Je to tak. Ale zapamatujte si, Bible říká, že přichází hodina, kdy Bůh zničí ty, kteří ničili zemi. A celý svět...!

122 Podívejte se do těch údolí. Jednou jsem tam stál a díval jsem se do údolí Phoenixu. Vystoupil jsem na Jižní horu. Seděl jsem tam s manželkou a díval jsem se na Phoenix a řekl jsem: „Není to hrozné?”

A ona řekla: „Hrozné? Co tím míníš?”

Řekl jsem: „Ten hřích. Kolik cizoložství, kolik opilství, rouhání a používání jména Páně nadarmo se stane v tomto údolí, kde žije 140 000 nebo 150 000 nebo snad 200 000 lidí, v tom údolí?” A řekl jsem: „Před pěti sty lety, nebo před tisícem let tu nebylo nic kromě kaktusů a keřů mesquito, a kojoti pobíhali sem a tam po písčitém břehu řeky a bahně.” A řekl jsem: „Tak to učinil Bůh, ale pak přišel člověk. Co s tím udělal? Naplnil zemi odpadky. Ulice jsou plné psů. Stoky a řeky jsou samá špína.” Oni nemohli... Není možné... Běda, kdyby sis dovolil načerpat a napít se této vody. Onemocníš a ani nevíš čím.

123 Podívejte se na to. Nejen zde, ale všude na zeměkouli. Ona je zkažená, svět, příroda... Bože, smiluj se! Celý svět je v porodních bolestech. Svět se snaží... Trápí se v porodních bolestech, to řekl Izaiáš. Co se to děje? Země se snaží zplodit nový svět pro milénium, kde všechen hřích bude očištěn; snaží se porodit nový svět pro nové lidi, kteří nebudou hřešit a poskvřňovat ji. Je to tak. Ona je v porodních bolestech.

Proto jsme — Kristus, v těchto porodních bolestech — aby byla zplozena nevěsta. Všechno se trápí a sténá. Hledte, musí se něco stát. A tato šestá rána ji to umožní!

124 Bratře, zemětřesení propukají a hvězdy se třesou, sopečné látky vyvěrají a země se sama obnoví. Láva se prolomí z útrob země a země se bude drolit dokola a dokola a nahoře to bude opravdu vzrušující.

Říkám vám, jednoho jitra, když se Ježíš se svou nevěstou vrátí na zem, bude zde Boží ráj, který... Ó, aj! Ti staří váleční bojovníci sem přijdou se svými přáteli a milovanými. Ve vzduchu se budou vznášet chvalozpěvy a budou znít andělské sbory. Ó! „Výborně, můj dobrý a věrný služebníku. Vejdi do radosti svého pána připravené pro tebe — jak jsi ji měl mít předtím, než Eva uvedla do pohybu otáčející se koule hříchu.“ Amen! Fíííí!

Ano, šestou pečetí bude něco docíleno. Ano, přátelé! Celý svět opravdu sténá a trápí se pro věk milénia.

125 Nuže, ten, který je teď tak prosáknutý špínou.

Jak jsem nedávno kázal, tuším, že jsem to kázal zde v modlitebně: „Svět se hroutí.“ Přesně tak. Hledte, co se na tom světě hroutí. Všechno se hroutí. Jistě. To se musí zhroutit. Ano, přátelé! Podívejte, jeho struktura... Dovolte, abych vám zdůvodnil, proč se to musí se světem stát. Struktura tohoto světa — železo a mosaz a další látky ze země byly vytěženy z její nosné konstrukce pro válku a průmysl tak, že teď jsou již téměř...

Dobrá, v této části země jsme předtím neměli nikdy zemětřesení, teprve teď, vidíte, St. Louis tam dole. Ona se ztenčila. Oni z ní všechno vytěžili. Vidíte? Její politika je rovněž zkažená, stěží se najde poctivý... mezi nimi — v jejím systému. Její morálka poklesla tak, že z ní nezůstalo prakticky nic. Je to tak. Vidíte. Jistě. Její náboženství je prohnité. Ano, přátelé.

126 Nastala vhodná doba pro šestou pečeť, aby se brzy otevřela. A když se to stane (ó, aj), to je konec! Nevěsta už odešla dřív. Královna odešla převzít své místo. Nyní byla oddána s Králem, zatímco probíhají tyto věci. A zbytek Izraele je zapečetěn a připraven k odchodu, a pak se příroda uvolní. Ó, jaká doba!

127 Všimněte si posledního verše otevření šesté pečetě. Ti, kteří se smáli zvěstování Slova — potvrzeného Slova živého Boha, když tam tito proroci stáli a předváděli zázraky, „zavírali“ slunce a všechno ostatní a napříč celým věkem — pak volali do skal a hor, aby je přikryly, vidíte, skryly před Slovem, kterému se posmívaly, protože Ho budou vidět přicházejícího. „Skrýjte nás před hněvem Beránka.“ On je tím Slovem, vidíte.

Oni se posmívali Slovu a zde to Slovo bylo vtěleno. A oni se Mu posmívali, dělali si legraci, posmívali se Mu; a vtělené Slovo zatím sestoupilo dolů. Proč nečinili pokání? Nemohli — byli už moc daleko. A tak věděli, že trest... Oni to slyší. Sedávali ve shromážděních jako je toto a věděli o tom. Rovněž věděli, že věci, které tito proroci předpověděli, jim hledí přímo do tváří.

128 Zavrnutím této věci, pohrdli milostí naposledy. A když odmítnete milost, pak vám už nezbyvá nic než soud. Když pohrdneš milostí — jen na to pomysli.

A už to tu bylo. Neměli kam jít, nebylo kam couvnout. A Bible zde říká, že volali... křičeli k horám a skálám, aby je přikryly a schovaly před obličejem a hněvem Beránka. Chtěli činit pokání, ale Beránek přišel a uplatnil své právo na ty svoje, vidíte. A oni volali k horám a skálám, modlili se, ale pro jejich modlitby bylo příliš pozdě.

129 Můj bratře, sestro, dobrota a milosrdenství Boží se rozprostírá nad lidmi, zatímco Izrael je zaslepený za své... uplynulo skoro dva tisíce let, aby nám byla dána příležitost k pokání. Odmítneš tuto milost? Zavrhl jsi to? Kdo vlastně jsi? Odkud přicházíš a kam jdeš? Nemůžeš se na to zeptat lékaře. Nemůžeš se na to zeptat nikoho na světě. Nevyčteš to v žádné knize, kde by ses dozvěděl, kdo jsi a odkud přicházíš a kam jdeš, kromě této knihy.

130 Nyní tedy víš, že kdybys neměl krev Beránka, která jednala na tvém místě, můžeš jasně vidět, kam vlastně jdeš. A tak, jestli to Bůh pro tebe udělal, tu nejmenší věc, kterou můžeme udělat, je přijmout, co On vykonal. Nic jiného od nás nežadá. A na základě toho...

Kdybys se posunul ještě o krok dál, musel bych přistoupit k ranám. Ale to je už zítřejší bohoslužba, a to nemohu udělat. Nemohu se posunout dál. Mám to zde v poznámkách, křížek — zastav se zde. A

tak, budu čekat do zítřka.

131 Nyní skloňme na chvíli naše hlavy. Jestliže jsi, můj drahý příteli nepřijal lásku toho Boha, o které mluvím... Jestli ano... (Sledujte teď pozorně.) Jestli jsi nepřijal tuto lásku a milost, budeš se muset postavit před Jeho soudem a hněvem.

Nuže, vy jste dnes večer ve stejném postavení jako Adam a Eva v zahradě Eden. Máte právo... máte svobodnou volbu. Můžete přijít ke stromu života nebo přijmout plán soudu. Ale dnes, zatím co jste při smyslech, při zdravém rozumu a jste natolik zdraví, abyste se mohli postavit a přijmout to, proč byste to neudělali, pokud jste to doposud nikdy neudělali?

Jsou zde takoví lidé, kteří to doposud neudělali? Pokud ano, nechcete zvednout své ruce a říct: „Modli se za mě, bratře Branhame. Chci to udělat teď. Nechci, aby to na mě přišlo.“

132 Zapamatujte si teď, přátelé... (Bůh ti žehnej. To je správné.) Mám... To nejsou mé názory na tuto věc. To nejsou mé úvahy. To není vůbec... ze mě. A tak, pomoz mi, Duch Svátý to ví.

A počkejte, bude-li vůle Páně, zítra večer chci poukázat na jisté tajemství, které nás provázelo po celý čas v těchto shromážděních. Pochybuji o tom, že to někdo z vás zpozoroval. Bylo to něco, co leželo tady před vámi, sledoval jsem každého večera, když to přicházelo, pokud někdo neřekne: „Já to vidím,“ vidíte.

Neodvracejte se od toho, prosím. Prosím, jestli nejsi křesťanem, jestli nejsi pod krví, jestli ses nenarodil znovu a nebyl naplněn Duchem Svátým, jestli jsi nikdy nevydal veřejné svědectví o Ježíši Kristu tím, že jsi byl pokřtěn v Jeho jméno, na svědectví o Jeho smrti, pohřbu a zmrtevýchvstání, které jsi přijal, voda je zde připravena. Oni čekají. Šaty jsou připraveny, všechno je po ruce. Kristus stojí připraven se vztaženýma rukama, aby tě přijal.

133 Za hodinu už ti tato milost nemusí být nabízena. Můžeš ji odmítnout naposledy, a už se nikdy nedotkne tvého srdce. Zatím co můžete, dokud můžete, proč byste to neudělali? Zatímco...

Vím, že regulérním, obvyklým způsobem je přivedení lidí k oltáři. My to děláme a je to naprosto v pořádku. Ale tentokrát tu máme takovou tlačenicí, právě kolem oltáře, že to nemůžeme udělat. Ale chtěl bych říct; v době apoštolů bylo řečeno: „Kolik jich uvěřilo, byli pokřtěni.“ Jestli jen můžeš z hloubi srdce říct...

134 To vystačí. To není citové vzrušení, i když to je provázáno vzrušením. Jak jsem už řekl: kouření a pití není hřích. To je jen atribut hříchu. To svědčí o tom, že nevěříš. Ale jestli ve svém srdci opravdu věříš a víš, že... na základě toho, kdekoliv sedíš, když to přijmeš celým svým srdcem, něco se stane právě tam. Stane se to. A pak se můžeš postavit a vydat o tom svědectví, že se něco stalo.

135 Pak jdeš do vody a řekneš: „Chci ukázat před sborem, chci dokázat, chci, aby moje svědectví platilo, že jsem zaujal své místo s nevěstou. Teď tu stojím, abych byl pokřtěn.“

Vím, že na světě existuje mnoho žen, milých žen, ale toužím uvidět pouze jednu. Tou je moje manželka. Ona půjde se mnou domů. Ona nebyla moji manželkou od začátku; ale jak se stala moji manželkou? Přijala moje jméno.

On přichází. Je tu mnoho žen — církvi, na světě, ale On přichází pro svou manželku. Ona je pojmenována Jeho jménem. Ty, kteří jsou v Kristu, Bůh přivede s Ním. Jak se do toho můžeme dostat? „Jedním Duchem jsme vekřtěni do jednoho těla.“

136 Zatímco se modlíme, modlete se vevnitř i venku. V pokojích jsou velké skupiny lidí, také venku stojí kolem dokola, na ulicích, ale zatímco jste... Nemůžeme vás zavolat sem k oltáři. Ale vaše srdce, udělejte z něho oltář. A řekněte ve svém srdci: „Pane Ježíši, já tomu věřím; stál jsem tady v tomto nočním ovzduší; dusil jsem se tady v té malé místnosti; sedím zde uprostřed těchto lidí; nechci už... nemohu to minout... nemohu si to dovolit.“

Všechno... jak jsem vám již řekl včera večer; a tak mi pomozte, Pán ví, že říkám pravdu. „Nelžu,“ jak řekl Pavel. To vidění nebo čímkoliv to bylo, stál jsem tam a hleděl a dotýkal se těch lidí, kteří už odešli. Bylo tak skutečné, jak to, že tu stojím.

Nenechej si to ujít, můj bídny bratře, sestro. Neudělej to. Vím, že jsi slyšel kázání, slyšel jsi to i tamto vyprávění, všechno možné — ale poslyš, co říkám. To je... Vím, že to je pravda. Ty jen... Nemohu to říct jasněji, vidíte. Nepromeškejte to. To všechno patří vám.

Teď se modleme.

137 Pane Ježíši, tady přede mnou leží krabice kapesníků, které zastupují ty nemocné lidi. Modlím se nad nimi, kladu na ně své ruce, jak je řečeno v Bibli: „Brali od těla Pavla kapesníky a zástěry, a nečistí

duchové vycházeli z lidí." Stala se velká znamení, protože viděli Pavla, věděli, že Duch Boží je v něm. Věděli, že to je neobyčejný muž, že tyto věci, o kterých hovořil, o Slovu... Mohl jít a vzít hebrejské slovo, nebo hebrejskou církev a oživit, vložit do Krista. Věděli, že Bůh je v něm. Pak viděli Boha působícího obdivuhodné a mocné skutky skrze něj, předpověděl věci a staly se přesně podle toho a tak věděli, že byl Božím služebníkem.

138 Pane, prosím, abys poctil tyto lidi, jejich respekt vůči Slovu, uzdrav je, pro Ježíše. Tam v obecenstvu, Pane, tam sedí lidé, kteří poslouchají to, co řekl apoštol Petr o Letnicích, jak se vrátil do Slova; a vzal to Slovo. A on řekl: „Joel řekl, že v posledních dnech se tyto věci stanou, a zde to je." A tři tisíce lidí uvěřilo a bylo pokřtěno.

A, Otče, dnes tu stojíme z Tvé milosti, ne kvůli tomu, že to jsou zvláštní lidé, ale kvůli tomu — jako ve dnech Iva nebo vola nebo člověka. Je to čas orla. To je pomazání této hodiny. To je čas, ve kterém žijeme. To je působení Ducha Svatého pro tento zvláštní čas, aby bylo dokázáno, že Ježíš není mrtev, že věci, které řekl, se splní těsně před pohasnutím večerních světél.

139 A my jsme Ho viděli, jak to konal po celý čas.

Viděli jsme, jak to proběhlo v kruhu vědeckého výzkumu a oni zachytili Jeho obraz na snímku, toho velikého ohnivého sloupu, který vedl děti Izraele, který se setkal na cestě s Pavlem... A víme, že ten samý ohnivý sloup, který vedl Mojžíše cestou po poušti... Skrze ten samý ohnivý sloup on napsal několik knih Bible, protože byl pomazán Slovem.

Ten samý ohnivý sloup sestoupil na Pavla na jeho cestě do Damašku. Napsal mnoho knih Bible, kterou nazýváme Slovem Božím. A nyní, ten sám ohnivý sloup jako důkaz potvrzení Slova, skrze vědecký výzkum, jak jsme toho svědky zde, zjevuje Slovo Páně.

140 Bože, nechť by tito lidé rychle procitli, Pane, rychle! Ti, jejichž jména jsou v knize života, když ono zasvítí na jejich cestu, ať to uvidí, jako tato malá, neblaze proslulá žena onoho dne u studny. Ona to okamžitě poznala a věděla, že to bylo Písmo.

A nyní, Otče, prosím, ať všichni, kteří tě v tomto čase přijali do svých srdcí, nechť by v jejich srdcích byla v tuto hodinu vyřešena otázka, že skoncovali s hříchem; ať povstanou a připraví se nyní k veřejnému vyznání křtem ve jménu Ježíše Krista na očistění svých hříchů a tím dají najevo, že věří, že Bůh jim odpustil, a že tím na sebe berou jméno Ježíše Krista.

141 A potom, Otče, vylij na ně olej Ducha Svatého, aby mohli být postaveni do služby Pána Boha, aby se mohli stát pracovníky v tomto posledním zlém dnu. Protože si uvědomujeme, že máme již jen krátký čas a církev může odejít každou chvíli.

Beránek může každým okamžikem opustit Svatyni tam nahoře, nebo obětní trůn, sestoupit z Božího trůnu, kde leží oběť. A pak je všechno skončeno. Už není pro tento svět žádná naděje. Je po všem veta. A upadne do zmatku a velikých křečí zemětřesení a velikých otřesů, jak bylo při zmrtvýchvstání.

A jako Kristus povstal z hrobu, když povstali svatí, to samé se stane teď. Pane, to se může stát každou minutu. Vyhlížíme příchod toho radostného dne. Vezmi naše děti do své ruky, Otče, teď. Přitáhni tyto malé beránky na svůj klín. Učiň to; a krm je Slovem, dokud nebudou dost silní pro službu.

142 Odevzdáváme je Tobě, Pane. Vyslyš tuto modlitbu. Ty jsi řekl, Otče, u Marka v 11. kapitole: „Když se modlíte, když stojíte a modlíte se, věřte, že všechno, o co prosíte, jste dostali a budete to mít." A věříme z celého srdce tomu, jenž v průběhu tohoto roku zjevoval tyto věci a tyto pečete zde v tom posledním týdnu; věříme Ti, že ta hodina je blízko, že se blíží, že je blíž, než si to ve skutečnosti myslíme.

Prosím, aby moje modlitba byla vyslyšena. A ať každé, Bohem povolované dítě, které je v dosahu toho nebo poslouchá pásku, ať v té době... Já si je nárokuji pro království Boží na základě jistoty, že to je zjevené Slovo. Ať večerní světlo září, Otče. Odevzdávám je tobě, ve jménu Ježíše. Amen.

143 Teď, všichni vevnitř i venku, kteří věříte, ale ještě jste nikdy neudělali veřejné vyznání, že jste skoncovali s hříchem a jste žádostiví Božích milosrdenství a přijali jste je v Ježíšově jménu, bazén je... Oni budou připraveni pokřtít každého, kdo si přeje být pokřtěn — dnes nebo zítra, nebo hned, kdykoliv to bude možné.

Měli jste užitek z této šesté pečete? Vidíte, kde je nyní otevřena? Uvěřili jste tomu? Bylo řečeno: „Kdo uvěřil kázání našemu? A rámě Hospodinovo komu je zjeveno?" Jestli jste uvěřili kázání, pak je vám zjeveno rámě Hospodinovo — rámě, Slovo Boží je zjeveno.

144 Bude-li vůle Páně, pak se zítra ráno pokusím podle mých nejlepších možností odpovědět na tyto otázky. Věnuji tomu asi zbytek této noci, modlitbě nad nimi. Vstávám mezi první a třetí hodinou ráno. Včera večer jsem se nedostal do postele před jednou; a ve tři jsem už byl ve studovně. Vidíte, nesu za

to zodpovědnost. Je to tak. Jsme už příliš blízko, než abychom... nějakým hloupostem, předpokladům, polovičatým věcem. Musím to nejdřív vidět. A když to uvidím, musí to být Slovo. A tak, doposud, z Boží milosti, jsou perfektně... Prošel jsem to celou cestou napříč, víte a všechno se spojilo v jeden celek.

A musí to být „Tak praví Pán,“ protože to neříkám jenom já, to nejsou jenom moje vědomosti, ale Slovo Páně je „Tak praví Pán;“ a zde Slovo přebírá to, co mi On dal a stmeluje to dohromady a ukazují to, a tak se můžete sami přesvědčit, že to je „Tak praví Pán.“

145 Zde to je řečeno ve Slovu a pak ve zjevení, které mi dává a které je v rozporu se vším, co komukoliv z nás mohlo kdy přijít na mysl... Dokonce v rozporu s mým vlastním myšlením, protože já bych na to nikdy tak nešel. Ale nyní shledáváme, že se to takto sbíhá dohromady a co to je? To je „Tak praví Pán.“ Naprosto přesně. Kde se v tom nacházela nějaká mezera, jež byla zachována pro tuto hodinu, pak přichází Pán a posouvá to takto dál. A tak vidíte, zde to leží. To je Pán. Ó, miluji Ho. Miluji Jej z celého srdce.

Zapamatujte si nyní, ti z vás, které jsme nemohli dostat sem k oltáři (několik lidí pozvedlo své ruce), hleďte nyní, je to vaše individuální záležitost. Lhostejně, jak s tím naložíte, vidíte. Hodina je blízko, na dosah, a vy chvátejte ze všech sil — nedejte se tahat. Jen se protlačujte, snažte se vejít dovnitř. „Pane, nenechej mě venku. Nenechej mě venku, Pane. Dveře se zavírají. Kéž bych se jen dostal dovnitř...“

146 Jednoho dne Bůh zavře dveře. Udělal to za Noemových dnů, a oni tloukli na dveře. Souhlasí to? Zapamatujte si, Bible říká, že o sedmém bdění... Souhlasí to? Někteří zesnuli o prvním bdění, druhém, třetím, čtvrtém, pátém, šestém, sedmém. Ale o sedmém bdění zazněl křik: „Ženich jde, vyjděte mu vstříc.“

Spící panny řekly: „Hele, chtěla bych mít trochu toho oleje.“

Nevěsta řekne: „Stačí mi jen pro sebe. Jen pro sebe. Jestli chceš, jdi a promodli si to.“

Copak nevidíte teď ty spící panny? Podívejte na ty Episkopální, Presbyteriány, Lutherány a všichni se snaží... potíž je v tom, že místo toho, aby se snažili dostat Ducha Svatého, snaží se mluvit v jazycích. A hodně z nich opravdu v jazycích mluví, ale stydí se přijít do tohoto sboru, abych se za ně modlil — chtějí, abych šel za nimi do jejich domu a tam se modlil. A to chcete nazvat Duchem Svatým? To je mluvení v jazycích bez Ducha Svatého.

147 Věřím, že Duch Svatý mluví v jazycích. Víte, že tomu věřím, vidíte, ale to lze stejně tak padělat. Ano, přátelé! Ovoce Ducha dokazují, oč se ve skutečnosti jedná. Ovoce jsou důkazem, o jaký strom se jedná. Ne kůra, ovoce.

Všimněte si nyní. Když ona přišla, věřím, že jsem to obdržel v té poslední hodině... A když přišly, šly a řekly: „Dobrá, věřím, že to mám. Ano, my to dostáváme.“

148 Raději to neřeknu, vidíte, protože to může někoho zmást. Když jsem se jednoho dne zmínil o vytržení, jak se to stane... Nuže, když mi řeknete, že to přijmete; v pořádku. V pořádku, je to na vás. Když se spící panna, vidíte, která si myslela, že je promodlena, vrátila zpět, nevěsta už byla pryč.

Odešla a ona o tom nevěděla — jako zloděj v noci. A oni začali bouchat na dveře. A co se stalo? Byli vhozeni do období soužení. Bible říká, že tam bude pláč, nárek a skřípání zubů. Souhlasí to?

149 Kdy to bude, bratře, sestro? Nevím. Ale... to může být moje vlastní myšlenka, vidíte. To je moje myšlenka. Rozumíte? Věřím, že to je tak blízko... Každý den chci... Chci chodit tak opatrně, jak jen to je možné. A víte, dnes se něco stalo, viděl jsem, jak něco přišlo. Prostě... nemohl jsem popadnout dech, vidíte. On tam byl, stál tam a to Světlo tam rovněž stálo a tady to bylo. Vím, že to je pravda.

Pomyslel jsem si: „Bože, nebudu to schopen říct. Nemohu to říct. Ne.“ Vyšel jsem z pokoje a procházel jsem se sem a tam. Pomyslel jsem si: „Aj, co teď udělám?“ Musím jít na ryby nebo něco, jinak... Pane, Ty... Nemohu vám to objasnit!

150 Máme se dobře, že ano? Sláva Pánu! Amen. Žijeme v ohromném čase, vidíte, protože... Moje srdce přetéká štěstím a radostí! Ale při pomyslení na tento svět; a tisíce, o kterých vím, že jsou ztraceni — temné stíny — jak moje srdce prostě krvácí. Co můžeš udělat? Co můžeš...?

Můžete jen cítit, jak Duch Svatý ve vašich srdcích lká. Jak musel lkát v srdci Pána, když hleděl na Jeruzalém, svůj vlastní lid a říkal: „Jeruzaléme, Jeruzaléme! Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromažďuje svá kuřata pod křídla, ale nechtěli jste.“ Cítíte prostě Ducha Svatého říkat: „Kolikrát jsem chtěl shromáždit vás, ale nechtěli jste.“

151 Přátelé, něco se blíží. Jen Bůh ví, co to je. Nikdo, nikdo neví, kdy se to stane. Je to záhada. Nikdo neví, kdy se to stane. Ale Ježíš nám řekl: „Když uvidíte tyto věci...“, všechny tyto věci, právě tak, jak... a

šel a porovnal to s tou šestou pečetí, o které řekl v Matouši 24... Zapamatujte si nyní, co On řekl. „Tak i vy, až uvidíte toto všechno... že se to začíná dít, vězte, že v tom čase už je ve dveřích.“

Sledujte ten následující verš — 30. a 31. verš, jak pokračuje dál, 32. a 33. verš. On řekl: „A on pošle své anděly a ti shromáždí jeho vyvolené ze čtyř stran nebe, od čtyř větrů.“ Souhlasí to? Řekl: „Naučte se...“

152 Zapamatujte si nyní, On se právě zde zastavil. On se neposunul za tuto šestou pečeť. O té sedmé neřekl nic. On se zmínil o první, druhé, třetí, čtvrté, páté a šesté, ale zde se zastavil — neudělal žádnou zmínku o této...

Sledujte tu následující věc, kterou řekl: „Učte se nyní toto podobenství.“ Vidíte? Pak začíná s podobenstvími. Řekl: „Tyto věci se stanou.“ Odpovídá na jejich tři otázky: „Jaká to budou znamení, jaké bude znamení tvého příchodu a jaké bude znamení konce světa?“ A ta šestá věc, to byl konec světa. A hlas sedmého anděla pozdvihl ruce a přísáhl skrze žijícího na věky věků, že času už více nebude.

153 Země zplodí novou zem. Se vším je konec a my jsme zde, právě ve dveřích! Ó, třesu se! A co mám dělat, Pane? Co mohu ještě udělat? A pak, když mi přichází na mysl to místo a tito vzácní lidé.

Stál jsem tam a díval jsem se na sebe a pomyslel jsem si: „Ó, Bože, co... Oni to nesmí minout. Musím je do toho potlačit. Měl bych sáhnout rukou do obecnstva, chytit je a postrčit...“ To ale není možné! „Nikdo nemůže ke Mně přijít, jedině že jej přitáhne můj Otec.“

Ale máme jednu útěchu: „Všichni, které Mi dal Otec, přijdou.“ Ale ti ostatní, které tyto organizace... kteří se na nich takto spoléhají, vidíte? „A sváděl všechny obyvatele země, jejichž jména nebyla napsána v Beránkově knize života, zabitého od založení světa.“

A tak vidíte, je to smutná záležitost a nezbyvá nic jiného než se přidržet Slova, a dávat pozor na to cokoliv On řekne a udělat to. Udělejte, co řekne. A vy se díváte a říkáte: „Ó, aj!“ To je pouze... Neuvědomujete si jaké to je vypětí!

154 Nuže, chci ještě říct toto. Doufám, že páska je už vypnutá. Mnozí řeknou: „Bratře Branhame s takovou službou...“ (Musím to sledovat, protože lidé si jednoduše vezmou tyto pásky a budou to trhat na kusy, vidíte.) A když říkají: „Bratře Branhame, chtěli bychom mít službu...“, nevíte, o čem mluvíte. Čestně, nevíte, co s tím je spojeno, bratře, sestro. Ó, aj! A zodpovědnost, když se lidé chytí toho, co říkám...

155 Zapamatujte si, jestli jim řeknete blud, Bůh bude požadovat jejich krev z vašich rukou. Pak to zvažte. To je hrozná věc.

Budte tedy milí. Milujte Ježíše celým srdcem. Budte jednoduší. Nepokoušejte se něco vykoumat. Budte prostě jednoduší před Bohem, protože čím víc se snažíte něco vykoumat, tím víc se od Něj vzdalujete, vidíte. Jen mu jednoduše věřte.

Ptáte se: „Kdy On přijde?“ Jestli přijde dnes, v pořádku. Jestli přijde za dvacet let, je to stále v pořádku. Půjdu stejně tak, jak bych šel dnes — budu Ho následovat. „Pane, jestli mě můžeš někde použít, tady jsem, Pane. Jestli to potrvá ještě sto let, počínaje dneškem, jestli moje pra, pra, pra, pravnoučata budou naživu, aby uviděla Tvůj příchod... Pane, nevím, kdy se to stane, ale dovol mi, abych dnes chodil správně, jen s Tebou.“ Nerad bych... protože v ten den vstanu tak, jak bych si někde jen na chvíli zdřímnul.

156 Dolů sestupuje ten nádherný palác, to království Boží, kde všichni staří budou mladí, kde jsou již nyní oblečení do bílých šatů; muži a ženy proměnění — v kráse, jako veledílo, statní mládenci, krásné ženy stojící tam v celé kráse a postavě mladých žen a mužů, budou tam stát, nikdy nebudou stárnout, nebude nic hříšného, nebude tam závist, nenávist nebo něco podobného. Ó, aj!

157 Myslím, že pásky jsou už vypnuty a já mám ještě tři, čtyři minuty, v nichž bych k vám rád promluvil. Souhlasíte?

A nyní to bude jenom osobní věc, rozumíte? Protože zítra to bude ohromné, myslím si, že bych to tedy měl říct dnes, rozumíte, to, co se chystám říct. To je nyní jenom pro nás. Byl jsem... Víte, mám ženu, kterou miluji, je to Meda. Já bych se s ní ani neoženil pro svou lásku ke své první manželce. A i když jsem se o ni velice staral, neoženil bych se s ní, kdyby mi to neřekl Bůh.

A znáte ten příběh, jak se ona šla modlit a já také. A pak On mi přesně řekl, co mám udělat; že si ji mám vzít, a stanovil datum. Je milou ženou; a dnes večer se za mne modlí. A tak, teď je u nás doma osm hodin. Asi se teď modlí.

158 Nuže, všimněte si nyní. Jednoho dne se mi ozvala a řekla: „Bille, chci se tě zeptat něco o nebi.“

Řekl jsem: „V pořádku, Medo a co to bude?“

Ona řekla: „Víš, že tě miluji.“

Řekl jsem: „Ano.“ To bylo krátce poté, co se to tam stalo.

Ona řekla: „Dobře víš, že Hope tě rovněž milovala.“

Řekl jsem: „Jistě.“

A řekla: „Nuže,“ řekla, „nemyslím si, že bych byla žárlivá, ale Hope byla.“ A řekla dál: „Tedy, když přijdeme do nebe... a ty jsi řekl, že jsi ji tam viděl.“

A řekl jsem: „Ona tam opravdu byla. Viděl jsem ji. Viděl jsem ji tam dvakrát. Je tam. Čeká na mě, až přijdu. Stejně tak Šáron. Viděl jsem ji tak, jak teď vidím tebe. Viděl jsem ji tam.“ A řekl jsem...

Ona řekla: „Dobrá, když tam tedy přijdeme, která z nás bude tvoji manželkou?“

Řekl jsem: „Obě. Vlastně žádná a přece obě.“

Řekla: „Tomu nerozumím.“

A řekl jsem: „Nuže, miláčku, posad' se vedle mě a já ti něco vysvětlím.“ Řekl jsem: „Nuže, vím, že mě miluješ a víš, že já miluji tebe se ctí a respektem. Nyní například, co kdybich se oblékl, šel do města a nějaká prostitutka, velice hezká, by přišla, objala mě a řekla: ‚Ó, bratře Branhame, já tě opravdu miluji‘ a začala by mě objímat rukama a tisknout se ke mně. Co by sis pomyslela?“

Ona řekla: „Myslím si, že bych z toho neměla moc radost.“

A já jsem jí řekl: „Něco se tě zeptám. Koho miluješ nejvíce, kdyby ses měla rozhodnout. Mě nebo Pána Ježíše.“ (Nuže, to byl rodinný rozhovor.)

A ona řekla: „Pána Ježíše.“ Řekla: „Ano, Bille, ač tě tolik miluji, spíše bych se zřekla tebe, než Jeho.“

Řekl jsem: „Děkuji ti, miláčku. Jsem rád, že jsem to od tebe slyšel.“ A řekl jsem: „Nuže a co kdyby ta samá malá žena přišla k Ježíši a objala ho rukama a řekla: ‚Ježíši, miluji tě.‘ Co by sis o tom myslela?“

Ona řekla: „Měla bych z toho radost.“

Vidíte, to se mění z fileo na agapé, vidíte. To je vyšší druh lásky, vidíte. A tam už není takový pojem jako muž a žena, a výchova dětí. To už pominulo.

159 Ženské a mužské pohlaví, tyto žlázy jsou všechny... všichni budou stejní, vidíte. Nic z toho už tam nebude. Tam nebudou žádné pohlavní žlázy — vůbec žádné, vidíte. Jste pouze... pomyslete jen na sebe, jak to bude bez pohlavních žláz. Byly nám tu dány z důvodu, abychom zalidnili zemi, víte. Ale tam, tam nebudou žádné. Tam nebude ani mužská ani ženská žláza — budou pryč. Bude tam ale postava Božího obrazu. Přesně tak. Budeme opravdoví. Nebude žádná fileo — pouze agapé.

A proto, manželka nebude už jenom něčím líbezným, co patří tobě a ona... budete si patřit navzájem. Nebude tam něco jako manžel... Ne, to není ani...

Hleďte, ta fileo část tam bude naprosto scházet. Vidíte, tam nemůže být něco takového, jako je žárlivost. Tam totiž není žádný důvod k žárlivosti. Tam není taková věc. O takové věci se tam ani nedozvíte, vidíte. Jen roztomilý mladý muž a mladá žena, kteří žijí...

Potom mi řekla: „Teď to vidím, Bille.“

Řekl jsem: „Ano.“

160 Nyní bych se chtěl s vámi podělit o jedné události. Byl to sen. Usnul jsem. Ještě jsem to nikdy na veřejnosti nevyprávěl. Řekl jsem to jen několika lidem, ale nikdy, nakolik vím, na veřejnosti.

Asi měsíc poté se mi zdálo, že jsem jednoho dne vstal a pozoroval ten veliký čas... To nebyl soud. Nevěřím totiž, že by církev měla jít — totiž nevěsta — na soud. Ale byl jsem tam, kde se měly dávat koruny, vidíte.

A byl postaven veliký trůn a stál tam Ježíš s oznamovacím andělem, a všichni ostatní. A byly tam schody celé z bílé slonoviny. Tvořily takový kruh, takže tam byl dobrý výhled, takto, aby celý ten zástup, který tam stál, mohl pozorovat, co se děje.

161 A já jsem stál vzadu, stranou. Jen jsem tam stál a neměl jsem tušení, že budu muset jít po těch schodech. Stál jsem tam a viděl jsem anděla, který zapisoval, který volal nějaké jméno a měl jsem dojem... že to jméno mi bylo známé. Pohleděl jsem dozadu a ten bratr nebo sestra přicházeli. Takto přicházeli a ten anděl, který zapisoval, stál vedle Krista (to byl pouze sen) a díval se. Když tam bylo jejich jméno - když bylo nalezeno v knize života — prozkoumal si to a řekl: „Dobře, služebníku dobrý a

věrný. Nyní vejdi.”

Podíval jsem se, kam oni šli; a tam byl nový svět a radost. Řekl: „Vejdi do radosti svého Pána, která byla pro... tebe před založením světa.”

162 A, ó, pomyslel jsem si: „Oni tím procházejí, setkávají se s ostatními” a radovali se, procházejíce horami a výšinami. A pomyslel jsem: „Není to nádherné! Sláva! Haleluja!” a poskakoval jsem.

Pak jsem zaslechl další jméno: „Ó, znám ho. Znáám ho. Já... on jde.” Sledoval jsem ho, takto.

„Vejdi do radosti svého Pána, můj dobrý a...”

„Ó,” řekl jsem, „sláva Bohu! Sláva Bohu!”

Jako kdybych řekl: „Orman Neville,” vidíte. A pak bych řekl: „Ó, bratr Neville, on je tam.” A zde on vystupuje z davu a jde nahoru.

A jako bych slyšel: „Vejdi do radosti svého Pána, která byla připravena pro tebe před založením světa. Pojď dál.”

Víte, bratr Neville celý proměněný začíná s jásáním a křikem odcházet. Chlapče, vykřikl jsem a pověděl: „Sláva Bohu!” Stál jsem tam sám a byl to báječný čas, sledoval jsem moje bratry, jak přicházeli.

A anděl, který zapisoval, povstal a řekl: „William Branham.”

Neměl jsem tušení, že bych tam měl jít i já. Byl jsem z toho zděšený. Pomyslel jsem: „Ó, copak to platí i pro mě?” A tak jsem šel a všichni mě plácali po zádech a říkali: „Vítej, bratře Branhame. Bůh ti žehnej, bratře Branhame” a plácali mě, zatím co jsem procházel tím velikým davem lidí, všichni ke mně natahovali ruce a takto mě plácali. „Bůh ti žehnej, bratře. Bůh ti žehnej, bratře.”

163 Procházel jsem kolem a říkal: „Děkuji, děkuji, děkuji,” jako kdybych vycházel ze shromáždění, víte. A měl jsem nyní vystoupit po těch velikých schodech ze slonoviny.

Začal jsem tedy vystupovat nahoru, a když jsem udělal první krok, zastavil jsem se a pomyslel jsem si... Pohleděl jsem do Jeho tváře a pomyslel jsem si: „Musím se na něj takto dobře podívat,” a zastavil jsem se. Měl jsem ruce takhle. A najednou jsem ucítil, jak se mi někdo zavěsil na rameno. Byla to něčí ruka. Obrátil jsem se a tady stála Hope, její veliké černé oči, a tmavé vlasy splývaly dozadu, v bílých šatech, hleděla na mě takto.

164 Řekl jsem: „Hope!” A hned jsem ucítil, jak mě něco udeřilo do této ruky, podíval jsem se dozadu a to byla Meda. Tyto tmavé oči hleděly vzhůru a tyto tmavé vlasy splývaly dozadu a měla na sobě bílé šaty. Řekl jsem: „Medo!” A ony se na sebe podívaly, víte, takto. Objal jsem je a kráčeli jsme takto dál.

Ó, probudil jsem se. Probudil jsem se a vstal jsem, posadil jsem se do křesla a zaplakal jsem, víte. Pomyslel jsem: „Ó, Bože, doufám, že to takto přichází.” Obě byly v tomto životě mými družkami, rodily mi děti a tak dále a zde vstupujeme do nového světa (ó, aj), kde je dokonalost a všechno ostatní. Nic...

Jakže, to bude nádherná věc. Nenechejte si to ujít! Nepromeškejte to! S Boží milostí, udělejte všechno, co můžete a o to ostatní se postará Bůh. Pak:

Miluji Jej, miluji Jej,
neboť On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

165 Zpívejme nyní z celých našich srdcí, pozdvihněme své ruce k Bohu.

Miluji Jej, miluji Jej,
neboť On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.
Miluji Jej, miluji Jej,
neboť On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

(Bratr Branham opouští pódium a jde se pomodlit do posluchárny za ženu na invalidním vozíku.)

166 V pořádku. Ona nepočítala s tím, že zůstane naživu do konce tohoto shromáždění. Je to tak. A nyní pozvedává obě ruce nahoru a slaví Boha. Právě kvůli tomu jsem zde tak dlouho zůstával. Řeknu vám, co jsem dělal. Hovořil jsem o Medě a těch dalších a sledoval jsem, abych si byl jist tím... Všiml jsem si toho Světla kroužícího sem a tam; a jak přišlo a zastavilo se na ní. Pomyslel jsem: „To je ono.” Ó, není On nádherný?

Miluji Jež, miluji Jež,
neboť On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

167 Nyní z celých srdcí. (Bratr Branham si brouká: „Miluji Jež.“) Jen pomyslete na Jeho dobrotu a milosrdenství.

Amen! Nuže, vidíte, jak se to zlepšilo? Amen! Jen na to pomysli, uzdravíš se. Zjevila se ti milost Boží. Ó, sláva Bohu! V pořádku, váš pastor.

www.messagehub.info

Kázání

William Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7